

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

02/2019

**Ai không lợi dụng những ơn nhỏ sẽ không được
lãnh nhận những ơn lớn (NK 165).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 02.2019

LM Ernest Nguyễn Văn Hường

Một mùa xuân, một năm mới lại đến với mọi người Việt Nam theo qui luật của thời tiết, theo luật tuần hoàn của vũ trụ. Mọi người Việt Nam, dù theo tôn giáo hay chính kiến nào, chúng ta không ít thì nhiều cũng hòa nhập trong niềm vui của những ngày đầu năm âm lịch, niềm vui của Tết Nguyên đán. Đối với người Công giáo, niềm vui mà chúng ta có được đến từ Thiên Chúa: Thiên Chúa làm chủ thời gian, Thiên Chúa là nguồn mọi niềm vui và ân phúc

Những ngày Tết là ngày mà ai trong chúng ta mà lại chẳng cảm thấy một chút gì náo nức. Khung cảnh ngày Tết tạo nên điều ấy: bộ quần áo mới và đẹp, đường phố, nhà cửa sạch đẹp, người người chúc nhau những lời tốt đẹp cho năm mới. Điều chúng ta cần lưu ý là cái đẹp bên trong, cái đẹp tâm hồn. Cái đẹp toàn diện phải là cả bên trong và bên ngoài, cả những thứ bên ngoài thấy được và cả cái bên trong không thấy được. Cái đẹp bên trong là sạch tội trọng, nhiều nhân đức và ân sủng của Chúa. Trước mặt Chúa, hình thức đẹp bên ngoài không thể thay thế cái đẹp bên trong.

Những ngày Tết là ngày gia đình đoàn tụ. Mọi người đều tạm gác những âu lo thường ngày để thăm viếng, để gặp gỡ và chúc mừng nhau một năm mới nhiều may mắn và hạnh phúc. Để được đoàn tụ, nhiều người phải vượt "ngàn dặm" để trở về gặp cha mẹ anh chị, để thăm phần mộ tổ tiên,... Để được đoàn tụ, nhiều người phải tạm gác những bất hòa, những tranh chấp, đổ kỵ... Để được đoàn tụ, mọi thành phần trong gia đình cũng cần nhiều hy sinh, dẹp bỏ tự ái trong tinh thần xây dựng sự liên đới giữa mọi người trong gia đình, trong tinh thần "chị ngã em nâng". Phải chăng đây cũng là những điều cần phát huy trong năm 2019 là năm HĐGM Việt Nam mời gọi mọi người lưu ý đến những gia đình đang gặp khó khăn?

Vui chơi trong những ngày Tết, chúng ta đừng quên những người đang có cuộc sống khó khăn: khó khăn về vật chất cơm ăn, áo mặc, khó khăn về nhà ở... Ý thức như thế để chúng ta đừng lãng phí. Chúng ta nên nhớ rằng đôi khi những thứ chúng ta lãng phí bỏ đi thì có người nhờ đó mà qua cơn đói hay sống được một ngày hay một tuần.

Vì thế trong niềm vui của năm mới, xin chúc mọi người luôn là những bông hoa xinh tươi thắm trong vườn hoa của Thiên Chúa. Xin chúc mọi người được tràn đầy niềm vui, hạnh phúc nhất là niềm vui khi luôn ở trong gia đình của Thiên Chúa đồng thời luôn nhớ rằng niềm vui ấy được tăng lên gấp bội khi người nghèo chung quanh chúng ta cũng có được niềm vui.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Tục ngữ có câu "Lời thật mất lòng". Chúa Giêsu ưu tiên loan Tin Mừng cho những người đồng hương của Ngài ở Nadarét, thế mà họ lại xua đuổi Ngài. Thời bây giờ cũng vậy, nhiều người không muốn nghe những lời xây dựng chân thành, thậm chí còn ghét những người nói thẳng nói thật.

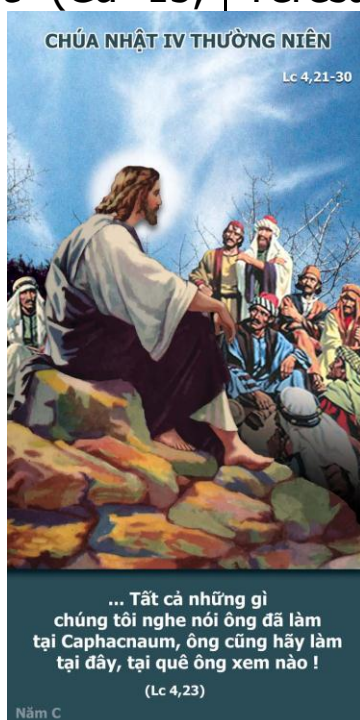
Mỗi người tín hữu Kitô đều có thể hiểu được thế nào là bị xua đuổi, bị loại trừ, bị kỳ thị và bị bỏ rơi, vì *"Nếu thế gian đã ghen ghét các con, thì hãy nhớ rằng họ đã ghét Ta trước"* (Ga 15, 18), nhưng ít có ai cảm nhận được tâm trạng của Chúa Giêsu vào những lúc như thế này: Người có căm thù những kẻ ruồng rẫy Người không? Người có đầu hàng trước nghịch cảnh này chăng?. Nói như Martin Luther King: *"Tôi vui mừng vì Thiên Chúa chúng*

ta thờ là Thiên Chúa có tinh thần kiên vững và con tim dịu hiền".

CẦN CÓ NGÔN SÚ

Mỗi thời kỳ lịch sử đều có ngôn sứ. Mỗi thời kỳ lịch sử đều cần ngôn sứ. Bởi vì "ngôn sứ" là sứ giả của Lời Chúa, nếu không có ngôn sứ thì có thể Lời Chúa sẽ bị yếu đi.

Thời Cựu Ước có các ngôn sứ Isaia, Giêrêmia, Êdêkien v.v. Thời Tân Ước có Chúa Giêsu, có các tông đồ... Thế kỷ XIII có Phanxicô Assidi... Thế kỷ XVII có Vinh Sơn Phaolô... Thế kỷ XX có Têrêsa Calcutta v.v.

Thực ra con người ngôn sứ chẳng có gì khác lạ hơn người thường: dân làng Nadarét đã nhận định về Chúa Giêsu *"Ông ta chẳng phải là con bác thợ mộc Giuse đó sao?"*. Ở một vài phương diện nào đó, ngôn sứ còn thua kém người khác nữa: Giêrêmia đã thành thật thưa với Chúa *"Lạy Chúa, con không biết nói. Con chỉ là một đứa trẻ"*.

Nhưng ngôn sứ hơn người là do Lời Chúa: ngôn sứ nghe được Lời Chúa, tin tưởng vào Lời Chúa, và nhiệt thành chuyển đạt Lời Chúa đến cho mọi người.

Dù "hơn người", nhưng không hẳn ngôn sứ được người quý mến, trái lại thường bị người chống đối và bách hại, bởi vì "Lời thật mất lòng".

Tuy thường bị người ta đối xử tệ, nhưng ngôn sứ chính là kẻ làm ơn cho người. Nhờ ngôn sứ nhắc người ta sống đúng lời Chúa.

Sứ mạng ngôn sứ rất khó khăn và bạc bẽo. Nhưng ngôn sứ sẽ chu toàn sứ mạng nhờ cậy dựa vào sự trợ giúp của Chúa.

Qua bí tích Rửa Tội, mỗi kitô hữu chúng ta đều được Chúa trao sứ mạng là ngôn sứ của Ngài.

ƯU TIÊN CHO AI?

Cuộc gặp gỡ giữa Chúa Giêsu với dân làng Nadarét ban đầu rất tốt đẹp: *"Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Ngài"*. Nhưng sau đó là đổ vỡ hoàn toàn: *"Mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy lôi Ngài ra khỏi thành... Họ kéo Ngài lên tận đỉnh núi, để xô Ngài xuống vực"*.

Nguyên do gây đổ vỡ là quan niệm về ưu tiên. Dân làng

Nadarét nghĩ rằng Chúa Giêsu phải ưu tiên cho họ, bởi vì họ là đồng hương của Ngài. Ngài đã từng làm phép lạ ở thành Capharnaum xa lạ thì Ngài phải làm nhiều phép lạ hơn nữa ở Nadarét này mới phải, vì đây chính là quê hương của Ngài kia mà: *"Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Capharnaum, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào"*. Phần Chúa Giêsu thì muốn dành ưu tiên cho những người nghèo khổ: *"Thần khí Chúa ngự trên tôi... để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức..."*.

Nói cách khác, dân làng Nadarét muốn ưu tiên theo tình cảm, còn Chúa Giêsu thì chủ trương ưu tiên theo sứ mạng. Tình cảm thường hẹp hòi, sứ mạng thì bao la. Tình cảm thường mù quáng, sứ mạng mới sáng ngời.

Chúng ta thường bị tình cảm làm mù quáng và lệch lạc, ngay cả khi chúng ta làm việc bác ái và làm công tác tông đồ. Gương Chúa Giêsu nhắc ta phải luôn ý thức đến sứ mạng. Nếu có ưu tiên thì hãy ưu tiên cho những người nghèo nàn, khổ sở.

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN, NĂM C

BẤT XỨNG VÀ TÍN NHIỆM

Ba bài tường thuật ơn gọi hôm nay đều có những nét giống nhau:

- Tất cả những người được gọi đều cảm thấy bất xứng: Isaia thốt lên *"Khốn thân tôi, tôi chết mất, vì tôi là một người môi miệng ô uế, tôi ở giữa một dân môi miệng ô uế"*; Phaolô tự nhận *"Tôi là người hèn mọn nhất trong số các tông đồ, tôi không đáng được gọi là tông đồ, vì đã ngược đãi Hội Thánh của Thiên Chúa"*; Phêrô thì sấp mình xuống dưới chân Chúa Giêsu *"Lạy Chúa xin tránh xa con vì con là kẻ tội lỗi"*.

- Nhưng tất cả đều được Thiên Chúa tín nhiệm: Isaia được trao sứ mạng ngôn sứ; Phêrô được chọn làm tông đồ; Phaolô được sai đi làm tông đồ cho lương dân.

- Dù biết mình bất xứng mà Thiên Chúa vẫn tín nhiệm, nên các ngài đã nhiệt thành chu toàn

sứ mạng được trao phó: Isaia mạnh dạn thưa lại với Chúa *"Dạ con đây, xin sai con đi"*; Phêrô *"đưa thuyền vào bờ rồi bỏ hết mọi sự mà theo Ngài"*; Phaolô dám khoe *"Tôi đã làm việc nhiều hơn tất cả những vị khác, nhưng không phải tôi, mà là Thiên Chúa ở cùng tôi"*.

THẤT BẠI VÀ THÀNH CÔNG

Phêrô và các bạn *"đã vất vả suốt đêm mà không bắt được gì cả"*. Chán nản, mỏi mệt, các ông không đánh cá nữa và đi giặt lưới.

Cho dù đã làm hết sức mình nhưng con người vẫn có thể gặp thất bại. Người học sinh luyện thi rất chăm chỉ, nhưng rồi thi rớt. Vận động viên thể thao cố gắng chơi hết sức mình, vậy mà lại thua. Cha mẹ đã làm tất cả để giáo dục con nên người tốt, nhưng nó lại làm người xấu. Hầu hết chúng ta đều có khi gặp thất bại như thế.

Khi Phêrô và các bạn bị thất bại, Chúa Giêsu có thể trách các

ông "Các anh đã hành nghề bao nhiêu năm trời rồi, thế sao đánh lưới suốt đêm mà không bắt được con cá nào hết vậy?". Nhưng Ngài đã không trách. Tại sao?. Vì Ngài thông cảm với các ông. Đã cố gắng hết mình rồi mà vẫn thất bại, điều đó đã làm các ông đau khổ lắm rồi. Không cần trách móc để các ông càng đau khổ thêm. Thất bại đã là một vết thương, không cần sát muối vào cho nó càng xót xa thêm.

Điều người ta cần khi bị thất bại là có ai đó vẫn tin mình, an ủi mình và khuyến khích mình vươn lên. "Thất bại không phải là nằm dưới, mà chỉ là đang đứng ở dưới thôi" (Failure is not the falling down, but staying down).

Và lại, thành công là gì? Thành công không phải là tất cả. Ta có thể thành công cãi thắng một cuộc tranh luận, nhưng rồi bị mất một người bạn. Ta có thể thành công trong cuộc tranh dành một địa vị cao hơn, nhưng sau đó các mối tương quan với đồng nghiệp trở thành lạnh nhạt hơn. Hương vị của ly rượu thành công có thể rất ngọt ngào ngay ngất ngay lúc đó, nhưng về sau hầu hết đều cạn dần và cuối cùng là trống rỗng.

Chúa Giêsu không trách Phêrô và các bạn, nhưng Ngài không cho các ông cứ ở đó mãi để gặm nhấm nỗi chua cay. Ngài kích thích họ làm lại: "*Hãy chèo ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá*".

Emerson nói rằng mỗi người chúng ta đều có một tiềm năng to lớn, giống như một căn phòng, một vò nước chứa bao giờ được mở ra. Cần có ai đó chỉ cho ta biết tiềm năng đó và khuyến khích chúng ta mở ra: "*Hãy chèo ra chỗ nước sâu*".

Chúa Giêsu biết Phêrô yếu đuối tội lỗi, nhưng Ngài cũng biết ông có khả năng làm được những việc to lớn. Ngài không kích thích chỗ yếu đuối tội lỗi của ông, nhưng kích thích đúng vào tiềm năng của ông. Nhờ được kích thích, các ông đã thả lưới bắt được nhiều cá. Sau đó các ông còn hăng hái bỏ mọi sự để theo Ngài thả lưới bắt người.

Con người thường thất bại. Nhưng con người cần có người tin tưởng và khuyến khích để lại vươn lên, vì "Từ thành công đến thất bại chỉ là một bước. Nhưng từ thất bại đến thành công là cả một con đường dài" (Yiddish) (FM).

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Tin Mừng hôm nay trình bày bốn lời chúc phúc cho những kẻ nghèo đói, khóc than, bị oán ghét, khai trừ, sỉ vả, kèm theo bốn lời nguyện rửa những người giàu có, no nê, vui cười, được mọi người ca tụng. Đó là những phản đề đối chiếu giữa người nghèo và kẻ giàu, giữa người đói khát và kẻ no đầy. Đó là hai giai cấp trong xã hội luôn đối chọi nhau mà Tin Mừng muốn mô tả để người tín hữu Kitô chọn lựa.

Một điều rất hiển nhiên là Tin Mừng hướng chúng ta về người xấu số bất hạnh và cho họ niềm hy vọng hạnh phúc ở tương lai. Tin Mừng không hề lên án người giàu chỉ vì họ có nhiều tiền của, nhưng chỉ lên án những ai giàu có mà không biết sử dụng của cải cho đúng, thậm chí còn dùng của cải như chướng ngại vật chặn đứng lối vào Nước Trời.

Chúa Giêsu không lên án của cải nói chung, nhưng lên án cách sử dụng của cải. Tiền bạc tự nó không có giá trị đạo đức. Nó có thể dùng vào việc tốt cũng như việc xấu. Tự bản chất, của cải không là những gì xấu xa, và tự bản chất, nghèo khó cũng không phải là nhân đức.

Chỉ "*khốn cho người giàu có*" khi họ không phân định rạch ròi giữa phương tiện và cùng

đích, giữa điều kiện vật chất và định mệnh con người. Đời sống của họ bị nhận chìm bởi các con sóng là các phương tiện vật chất như áo quần, xe cộ, nhà cửa và các tiện nghi trong cuộc sống. Đời sống của họ bị đè bẹp bởi các hành trang vật chất chỉ giúp họ duy trì và phát huy sự sống trong cuộc lữ hành ngắn ngủi của một đời người. Họ quên rằng con người sống nhờ phương tiện nhưng lại sống cho cùng đích. Và cùng đích của con người là "*Hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho*" (Mt 6, 33). Thảm kịch của cuộc sống chính là lo lắng tìm kiếm phương tiện, và để cho cùng đích tan biến trong phương tiện.

Chỉ "*Khốn cho người giàu có*" khi họ không ý thức rằng họ lệ thuộc rất nhiều vào người khác. Họ mang trong mình căn bệnh vị kỷ, nên không còn thấy rằng của cải cá nhân là do của cải tập thể đem lại, họ cũng không nhận ra rằng họ đã thừa hưởng một kho tàng lý tưởng và các tiến bộ mà người đang sống cũng như kẻ đã chết góp phần tạo nên. Họ nghĩ rằng mình có thể sống sung túc trong thế giới nhỏ bé chật hẹp mà họ là trọng

tâm. Họ là một con người sống theo chủ nghĩa cá nhân cực đoan.

Dưới con mắt Chúa, làm giàu một cách lương thiện không phải là tội, tiêu dùng của cải do mình làm ra không hề là một điều xấu. Nhưng điếm nhiên hưởng thụ và nhắm mắt làm ngơ trước nỗi khổ của tha nhân lại là một tội ác. Thiên Chúa đã dựng nên trái tim con người để rung lên những nhịp đập yêu thương, và tặng ban cho con người đôi tay để mở ra ban phát. Kẻ nào khoá lại trái tim và nắm chặt đôi tay là đi ngược với bản tính con người mà Chúa đã tạo dựng. Vì thế, ai sống co cụm trong vỏ ốc ích kỷ của mình, kẻ ấy có thể rất giàu về tiền của nhưng lại thật nghèo trong nhân tính.

Có nhiều người lẫn lộn giữa hạnh phúc và cái bóng của hạnh phúc; họ mãi mê chạy theo cái bóng này, để rồi mau chóng thất vọng khi nó vỡ tan như bong bóng xà phòng.

Hạnh phúc đích thực không nằm nơi của cải, hay trong những gì mình đã chiếm hữu, nhưng chính là sự mãn nguyện với những gì mình đã trao ban. Thánh Phaolô viết: *"Cho đi vui sướng hơn nhận lãnh"*.

Hạnh phúc đích thực không nằm trong lời ca tụng hay trong

chức tước quyền uy, nhưng chính là sự an bình vui tươi của một lương tâm thanh thản với Chúa, với anh em, và với chính mình, như lời Thánh Phaolô: *"Lương tâm tôi không trách cứ tôi điều gì"*.

Một tác giả viết: "Trong hạnh phúc có mầm đau khổ. Quả thật, hạnh phúc bao giờ cũng trộn lẫn với mồ hôi và nước mắt. Có hạnh phúc đích thực nào mà không phải trả giá bằng đau khổ? Có ai sống trên đời này mà được hạnh phúc trọn vẹn đâu?"

Điều này giải thích tại sao những gì chúng ta coi là bất hạnh, thì Chúa Giêsu lại cho là hạnh phúc.

Chỉ khi nào chúng ta cảm nghiệm được cái nghịch lý của Lời Chúa thì chúng ta mới có được hạnh phúc đích thực.

Chỉ khi nào chúng ta dám nghèo vì thanh liêm, đói vì ngay thẳng, khóc vì đại nghĩa, bị ghét vì nói thật, bị sỉ vả vì danh Chúa, chúng ta mới sống trọn vẹn các mối phúc thật.

Chỉ khi nào chúng ta thấy mình giàu lên khi chịu nghèo, no thoả lúc đói khát, vui cười khi lệ rơi, và hân hoan lúc bách hại, chúng ta mới thực sự nếm cảm niềm hạnh phúc của Nước Trời.

CHÚA NHẬT VII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

YÊU THƯƠNG KẼ THÙ

Ở Belfast có một gia đình kia. Người chồng bị bắn chết đang khi lái xe đến nhà thờ dự lễ. Sau đó ít lâu, người vợ cùng đưa con đến nhà thờ cầu nguyện. Đứa con hỏi:

- Mẹ ơi, không biết người đã bắn chết cha con có được lên thiên đàng không hở mẹ?

Câu hỏi khiến người mẹ bị bất ngờ. Suy nghĩ một lát, bà trả lời:

- Nếu người đó thành thật sám hối thì Chúa cũng tha thứ và cho lên thiên đàng.

Đứa con rất khó chịu:

- Nếu có người đó trên thiên đàng thì con không muốn lên thiên đàng đâu.

Người mẹ càng bối rối hơn nữa. Bà lại suy nghĩ, rồi nói:

- Nếu Chúa đã tha cho ông ta, thì Ngài cũng sẽ đổi lòng ông ta, khiến ông ta không còn dễ ghét nữa mà thành dễ thương.

Lúc đó đứa con mới thoả mãn. Nó nói với mẹ:

- Vậy thì mẹ con mình hãy cầu nguyện cho ông ta đi.

Bài học quan trọng nhất của đoạn Tin Mừng hôm nay là làm thế nào để chống lại sự ác mà không cần trả thù.

Hầu hết chúng ta nghĩ rằng chỉ cố gắng đừng trả thù là đủ rồi. Nhưng Chúa Giêsu đòi hỏi chúng

ta nhiều hơn thế, Ngài còn muốn chúng ta yêu thương kẻ thù nữa. Mặc dù việc này rất khó, nhưng chúng ta thấy bà mẹ Belfast đã làm được, và đứa con nhỏ của bà cũng làm được.

Chỉ xét trên bình diện nhân loại thôi thì giáo huấn của Chúa Giêsu cũng rất hữu ích: đà leo thang của sự ác chỉ có thể bị dừng lại bằng việc tiêu hủy nó chứ không phải bỏ qua nó. Trả thù và trả đũa là lấy ác báo ác. Khi chọn thái độ báo thù thì chúng ta bị thù hận làm nhiễm độc. Khi nuôi lòng hận thù trả thù, chúng ta phải tiêu hao nhiều năng lực. Trả thù chỉ thỏa mãn được sự tức giận của ta nhưng lại làm cho con tim ta trống rỗng. Oscar Wilde viết: "Khi Chúa Giêsu dạy hãy tha thứ cho kẻ thù là Ngài không nhằm đến lợi ích của kẻ thù mà nhằm đến lợi ích của chính bản thân ta. Hơn nữa yêu thương thì đẹp hơn thù hận rất nhiều".

Nếu lòng thù hận làm tiêu hao năng lực thì ngược lại lòng yêu thương tăng cường nghị lực trong chúng ta. Một trong những việc khó làm nhất là yêu thương kẻ ghét mình. Nhưng tình yêu chân thật là yêu thương cả người khó thương hay không thể thương được. Chỉ người nào rất giàu năng lực mới làm được như thế.

Mà việc này có thể làm được, bởi vì sức mạnh của yêu thương lớn hơn sức mạnh của hận thù.

Dù sao thì tha thứ cho kẻ đã làm hại mình là một việc rất khó. Khi bị làm hại, làm sao trong lòng ta không có những cảm giác đau đớn, đặng cay và ý định muốn trả thù? Muốn vượt thắng cảm giác và ý định đó, cần phải chiến đấu rất nhiều. Cầu nguyện chính là sức tăng viện giúp ta chiến thắng. Bởi đó Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy cầu nguyện.

HÃY CHO MÀ KHÔNG MONG ĐƯỢC ĐÁP TRẢ

"Thiên Chúa sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn, đã lắc và tràn đầy mà đổ vào vạt áo của anh em".

Trong câu nói trên, Chúa Giêsu đã dùng một hình ảnh quen thuộc trong nghề nông. Hay nói rõ hơn, đó là trong việc đong lúa: những người gian lận hoặc keo kiệt thì dùng loại đấu thiếu dung lượng; chẳng những thế khi đong thì đong vội vã để lúa chưa kịp lóng xuống mà đấu đã đầy tới miệng. Còn người công bình và rộng lượng thì dùng đấu chính xác, lại còn dẫn, còn lắc để lúa trong đấu càng nhiều càng tốt.

Chúa Giêsu đã dùng hành ảnh ấy để khuyến khích chúng ta đối xử rộng lượng. Nếu chúng ta rộng lượng thì sẽ được Thiên Chúa rộng lượng lại gấp bội.

Viktor Frankl là một tù nhân trong trại tù Auschwitz thời Quốc Xã Đức. Ông kể lại rằng một người trong trại tù mà ông lấy làm sung sướng nhất mỗi khi được gặp, đó là anh đầu bếp F. Khi tới giờ ăn, mỗi tù nhân bưng một cái tô, xếp hàng tới lãnh cháo nơi các đầu bếp. Các đầu bếp kia thường nhìn mặt tù nhân, hễ gặp người nào mà hăn có cảm tình thì hăn múc cho một tô đầy, còn người nào mà hăn không ưa thì chỉ được một tô lưng. Riêng anh đầu bếp F này thì chẳng nhìn mặt ai cả, ai đưa tô ra anh cũng đều múc đầy.

Tại sao anh F làm như thế? Viktor Frankl không biết. Nhưng ta có thể đoán là anh F cũng là một tù nhân, trước đây cũng đã phải bưng tô chờ các đầu bếp đong cháo, một số lần bị đong lưng và một số lần được đong đầy. Nay anh được làm đầu bếp và được trao trách nhiệm đong cho người khác, anh làm theo lời Chúa Giêsu nói *"Anh em muốn người ta làm gì cho mình thì hãy làm cho người ta như vậy"*.

Chúng ta càng mở rộng cửa lòng cho người khác thì lòng chúng ta càng được mở rộng để đón nhận ơn ban của Chúa. Cái đấu chúng ta dùng để đong cho người khác cũng là cái đấu Chúa dùng để đong cho chúng ta.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 38

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Chỉ riêng số 3 của *Tông chiếu Dung Nhan Lòng Xót Thương (Misericordiae vultus)* đã có ít là sáu lần nhắc đến “lòng thương xót”. Thật đáng suy gẫm!

Misericordiae vultus, số 3

*3. At times we are called to gaze even more attentively on **mercy** so that we may become a more effective sign of the Father's action in our lives. (APV 3,1) For this reason I have proclaimed an Extraordinary Jubilee of **Mercy** as a special time for the Church, a time when the witness of believers might grow stronger and more effective. (APV 3,2) The Holy Year will open on 8 December 2015, the Solemnity of the Immaculate Conception. (APV 3,3) This liturgical feast day recalls God's action from the very beginning of the history of mankind. (APV 3,4) After the sin of Adam and Eve, God did not wish to leave humanity alone in the throes of evil. (APV 3,5) And so he turned his gaze to Mary, holy and immaculate in love (cf. Eph 1:4), choosing her to be the Mother of man's Redeemer. (APV 3,6) When faced with the gravity of sin, God responds with the fullness of **mercy**. (APV 3,7) **Mercy** will always be greater than any sin, and no one can place limits on the love of God who is ever ready to forgive. (APV 3,8) I will have the joy of opening the Holy Door on the Solemnity of the Immaculate Conception. (APV 3,9) On that day, the Holy Door will become a Door of **Mercy** through which anyone who enters will experience the love of God who consoles, pardons, and instils hope. (APV 3,10) On the following Sunday, the Third Sunday of Advent, the Holy Door of the Cathedral of Rome – that is, the Basilica of Saint John*

*Lateran – will be opened. (APV 3,11) In the following weeks, the Holy Doors of the other Papal Basilicas will be opened. (APV 3,12) On the same Sunday, I will announce that in every local church, at the cathedral – the mother church of the faithful in any particular area – or, alternatively, at the co-cathedral or another church of special significance, a Door of **Mercy** will be opened for the duration of the Holy Year. (APV 3,13) At the discretion of the local ordinary, a similar door may be opened at any shrine frequented by large groups of pilgrims, since visits to these holy sites are so often grace-filled moments, as people discover a path to conversion. (APV 3,14) Every Particular Church, therefore, will be directly involved in living out this Holy Year as an extraordinary moment of grace and spiritual renewal. (APV 3,15) Thus the Jubilee will be celebrated both in Rome and in the Particular Churches as a visible sign of the Church's universal communion. (APV 3,16)*

*3. Il y a des moments où nous sommes appelés de façon encore plus pressante, à fixer notre regard sur la **miséricorde**, afin de devenir nous aussi signe efficace de l'agir du Père. (APV 3,1) C'est la raison pour laquelle j'ai voulu ce Jubilé Extraordinaire de la **Miséricorde**, comme un temps favorable pour l'Eglise, afin que le témoignage rendu par les croyants soit plus fort et plus efficace. (APV 3,2) L'Année Sainte s'ouvrira le 8 décembre 2015, solennité de l'Immaculée Conception. (APV 3,3) Cette fête liturgique montre comment Dieu agit dès le commencement de notre histoire. (APV 3,4) Après qu'Adam et Eve eurent péché, Dieu n'a pas voulu que l'humanité demeure seule et en proie au mal. (APV 3,5) C'est pourquoi Marie a été pensée et voulue sainte et immaculée dans l'amour (cf. Ep 1,4), pour qu'elle devienne la Mère du Rédempteur de l'homme. (APV 3,6) Face à la gravité du péché, Dieu répond par la plénitude du **pardon**. (APV 3,7) La **miséricorde** sera toujours plus grande que le péché, et nul ne peut imposer une limite à l'amour de Dieu qui pardonne. (APV 3,8) En cette fête de l'Immaculée Conception, j'aurai la joie d'ouvrir la Porte Sainte. (APV 3,9) En cette occasion, ce sera une Porte de la **Miséricorde**, où quiconque entrera pourra faire l'expérience de l'amour de Dieu qui console, pardonne, et donne l'espérance. (APV 3,10) Le dimanche suivant, troisième de l'Avent, la Porte Sainte sera ouverte*

*dans la cathédrale de Rome, la Basilique Saint Jean de Latran. (APV 3,11) Ensuite seront ouvertes les Portes Saintes dans les autres Basiliques papales. (APV 3,12) Ce même dimanche, je désire que dans chaque Eglise particulière, dans la cathédrale qui est l'Eglise-mère pour tous les fidèles, ou bien dans la co-cathédrale ou dans une église d'importance particulière, une Porte de la **Miséricorde** soit également ouverte pendant toute l'Année Sainte. (APV 3,13) Au choix de l'Ordinaire du lieu, elle pourra aussi être ouverte dans les Sanctuaires où affluent tant de pèlerins qui, dans ces lieux ont le cœur touché par la grâce et trouvent le chemin de la conversion. (APV 3,14) Chaque Eglise particulière est donc directement invitée à vivre cette Année Sainte comme un moment extraordinaire de grâce et de renouveau spirituel. (APV 3,15) Donc, le Jubilé sera célébré à Rome, de même que dans les Eglises particulières, comme signe visible de la communion de toute l'Eglise. (APV 3,16)*

3. Có những lúc chúng ta còn được mời gọi để dấn mắt nhìn chăm chú hơn vào **lòng thương xót** để có thể trở nên dấu chỉ hữu hiệu hơn cho tác động của Chúa Cha trong cuộc sống của chúng ta. (APV 3,1) Vì lý do

này, tôi đã công bố Năm Thánh Ngoại Thường về **Lòng Thương Xót** là thời gian đặc biệt đối với Giáo hội, một thời gian mà theo đó việc làm chứng nhân của các tín hữu có thể phát triển mạnh mẽ và hiệu quả hơn. (APV 3,2) Năm Thánh sẽ được khai mạc vào ngày 08 tháng 12 năm 2015, Lễ trọng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. (APV 3,3) Ngày lễ phụng vụ này nhắc nhở tác động của Thiên Chúa ngay từ đầu lịch sử nhân loại. (APV 3,4) Sau khi Ông A-đam và Bà E-và phạm tội, Thiên Chúa không muốn để nhân loại cô đơn trong những thống khổ của sự dữ. (APV 3,5) Vì thế, Ngài nghĩ đến Đức Ma-ri-a, thánh thiện và tinh tuyền trong tình yêu (x. Ep 1,4), chọn Mẹ là Mẹ Đấng Cứu Độ của nhân loại. (APV 3,6) Khi trực diện với sự nặng nề của tội lỗi, Thiên Chúa đáp lại bằng sự tràn đầy **lòng xót thương**. (APV 3,7) **Lòng thương xót** luôn lớn hơn bất kỳ tội

lỗi nào, và chẳng ai có thể đặt ra những giới hạn cho tình yêu của Thiên Chúa, Đấng luôn sẵn lòng tha thứ. (APV 3,8) Tôi sẽ được niềm vui mở Cửa Thánh trong Đại lễ Đức mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. (APV 3,9) Hôm đó, Cửa Thánh sẽ trở thành Cửa của **Lòng Thương Xót** mà bất cứ ai bước vào đều được cảm nghiệm tình yêu của Thiên Chúa, Đấng an ủi, tha thứ và khơi lên niềm hy vọng. (APV 3,10) Vào Chúa nhật sau đó, tức là Chúa nhật thứ ba Mùa Vọng, Cửa Thánh của Nhà thờ Chánh tòa Rô-ma, Vương cung Thánh Đường Gio-an La-tê-ra-nô, sẽ được mở ra. (APV 3,11) Trong các tuần lễ tiếp theo, các Cửa Thánh của các đền thờ giáo hoàng khác cũng sẽ được mở ra. (APV 3,12) Cùng ngày Chúa nhật đó, tôi sẽ thông báo rằng ở mỗi giáo hội địa phương, tại ngôi nhà thờ chánh tòa – nhà thờ mẹ của các tín hữu trong một khu vực cụ thể – hoặc tại nhà thờ đồng chánh tòa hoặc tại một nhà thờ khác có ý nghĩa đặc biệt, Cửa **Lòng Thương Xót** sẽ được mở ra trong suốt thời gian của Năm Thánh. (APV 3,13) Theo quyết định cần trọng của đấng bản quyền địa phương, một cửa tương tự có thể được mở ra ở bất kỳ đền thánh nào thường xuyên có các nhóm đông người đến hành hương, vì những chuyến viếng thăm các nơi thánh này thường là những khoảnh khắc được đong đầy ân sủng, khi người ta phát hiện ra con đường hoán cải. (APV 3,14) Vì thế, mỗi giáo hội địa phương sẽ trực tiếp dự phần trong việc sống Năm Thánh này như một thời điểm đặc biệt của ân sủng và canh tân tinh thần. (APV 3,15) Vậy là, Năm Thánh sẽ được cử hành cả ở Rô-ma cũng như trong các giáo hội địa phương như dấu chỉ hữu hình sự hiệp thông phổ quát của Giáo hội. (APV 3,16)

Để kết

Những từ ngữ về lòng thương xót luôn đáng ghi nhớ trong tâm khảm: (1) "... chăm chú hơn vào lòng thương xót" (*to gaze even more attentively on mercy*); (2) "... Năm Thánh Ngoại Thường về Lòng Thương Xót" (*an Extraordinary Jubilee of Mercy*); (3) "... Thiên Chúa đáp lại bằng sự tràn đầy lòng xót thương" (*God responds with the fullness of mercy*); (4) "... Lòng thương xót luôn lớn hơn bất kỳ tội lỗi nào" (*Mercy will always be greater than any sin*); (5) "... Cửa của Lòng Thương Xót" (*Door of Mercy*); (6) "...".

10-01-2019, GTHH

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 02/2019 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/02/2019: Chủ tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày **08/02/2019: (Mồng 4 Tết Kỷ Hợi): NGHỈ TẾT.**

- Ngày 15/02/2019: Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Chánh Xứ Tân Thông, GP Phú Cường.

- Ngày 22/02/2019: Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc** Giám học TTMV Tgp Sài Gòn – TP.HCM.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Vinh Sơn 3 (154/333, Phạm Văn Hai, P.3, Q.Tân Bình), lúc 16g00, ngày 06/02/2019 (Thứ tư ĐT). Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Minh Khôi**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn), lúc 15g00, ngày 02/02/2019 (Thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 05/02/2019 (Thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, KP.1, P.Linh Đông, Q.Thủ Đức), lúc 15g, ngày

07/02/2019. Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Th. Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI: Nhà Thờ Tử Đình** (20/233A Thống Nhất, P.15, Q. Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 14/02/2019. Chủ Tế: **LM Vinh Sơn Nguyễn Minh Huân**, Chánh xứ Gx Tử Đình.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 12/2018

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ.LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT GÒ VẤP:

1. Lh. Giuse Ông Văn Kiểu, Giáo xứ Bến Cát.
2. Lh. Giuse Ông Thành Kiên, Giáo xứ Bến Cát.
3. Vincentê Ông Văn Trọng, Giáo xứ Bến Cát.
4. Maria Ông Thị Kiện, Giáo xứ Bến Cát.
5. Vincentê Ông Văn Kiểu, Giáo xứ Bến Cát.

HẠT HÓC MÔN:

1. Têrêsa Trần Thị Thúy & Đaminh Phạm Ngọc Hậu, Giáo xứ Bùi Môn.

HẠT XÓM MỚI:

1. Maria Phạm Ngọc Thúy, Giáo xứ Lam Sơn.

ÂN NHÂN GIÚP QUỸ HỖ TRỢ "BỮA ĂN CHO THIẾU NHI HỌC GIÁO LÝ" GIÁO ĐIỂM AN THỚI ĐÔNG:

1. Xứ Đoàn An Nhơn, hạt Xóm Mới: 1.000.000đ (tháng 11/2018).
2. Nguyễn Thị Thùy Trang: 300.000đ (tháng 11/2018).
3. Xứ đoàn Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 600.000đ.

DANH SÁCH XỨ ĐOÀN VÀ ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP BÁC ÁI MÙA VỌNG 2018:

I. HẠT XÓM MỚI

01. CĐ LCTX Gx Bắc Dũng	6.000.000đ
02. CĐ LCTX Gx Lạng Sơn	6.000.000đ
03. CĐ LCTX Gx Hợp An	5.600.000đ
04. CĐ LCTX Gx Thạch Đà	2.300.000đ
05. CĐ LCTX Gx Hà Đông	2.200.000đ
06. CĐ LCTX Gx Hà Nội	2.000.000đ

07. CD LCTX Gx Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp	2.000.000đ
08. CD LCTX Gx An Nhơn	2.000.000đ
09. CD LCTX Gx Nữ Vương Hòa Bình	1.600.000đ
10. CD LCTX Gx Lam Sơn	1.500.000đ
11. CD LCTX Gx Tử Đình	1.500.000đ
12. CD LCTX Gx Thái Bình	1.500.000đ
13. CD LCTX Gx Hoàng Mai	1.000.000đ

II. HẠT CHÍ HÒA

1. CD LCTX Gx An Lạc	8.540.000đ
2. CD LCTX Gx Vinh Sơn 3	6.750.000đ
3. CD LCTX Gx Lộc Hưng	6.200.000đ
4. CD LCTX Gx Khiết Tâm	4.600.000đ
5. CD LCTX Gx Vinh Sơn 6	3.500.000đ
6. CD LCTX Gx Tân Dân	1.000.000đ

III. HẠT THỦ ĐỨC:

1. CD LCTX Gx Tam Hà	6.300.000đ+100USD
2. CD LCTX Gx Thánh Nguyễn Duy Khang	5.000.000đ
3. CD LCTX Gx Châu Bình	5.000.000đ
4. CD LCTX Gx Từ Đức	3.200.000đ
5. CD LCTX Gx Tam Hải	3.000.000đ
6. CD LCTX Gx Fatima Bình Triệu	2.500.000đ

IV. HẠT GÒ VẤP

1. CD LCTX Gx Hạnh Thông Tây	4.500.000đ
2. CD LCTX Gx Thánh Giuse	4.000.000đ
3. CD LCTX Gx Xóm Thuốc	3.300.000đ
4. CD LCTX Gx Bến Cát	3.000.000đ
5. CD LCTX Gx Mân Côi	1.000.000đ

V. HẠT TÂN ĐỊNH

1. CD LCTX Gx Đức Mẹ HCG	7.450.000đ
2. CD LCTX Gx Vườn Xoài	5.000.000đ
3. CD LCTX Gx Phaolô 3	2.000.000đ

VI. HẠT HỌC MÔN

1. CD LCTX Giáo hạt Học Môn	13.500.000đ

VII. HẠT PHÚ NHUẬN

1. CD LCTX Gx Phú Nhuận	8.000.000đ
2. CD LCTX Gx Tân Hòa	3.000.000đ

VIII. HẠT BÌNH AN

1. CD LCTX Gx Bình An	4.020.000đ
2. CD LCTX Gx Bình Hưng	3.560.000đ

IX. HẠT PHÚ THỌ

1. CD LCTX Gx Bắc Hà	3.000.000đ
2. Chị Têrêsa Lê Thị Tuyết, Giáo xứ Bắc Hà	2.000.000đ

X. HẠT GIA ĐÌNH

1. CD LCTX Giáo hạt GIA ĐÌNH	5.000.000đ

XI. HẠT SÀI GÒN CHỢ QUÁN

1. CD LCTX Gx Mai Khôi	3.000.000đ

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn các Xứ đoàn và quý Ân nhân. Nguyễn xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT HẠT HỌC MÔN THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Nằm trong chương trình Bác ái mùa Vọng 2018, trong hai ngày 27 và 28/12/2018, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót hạt Học Môn đã thực hiện chuyến đi bác ái và hành hương kính viếng Đức Mẹ Mekong tại Campuchia. Cha Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng, hạt trưởng kiêm linh hướng CD LCTX hạt Học Môn hướng dẫn và đồng hành với Đoàn trong suốt chuyến đi.

5g00, 27.12.2018, Đoàn khởi hành tại giáo xứ Bùi Môn. 9g30, đến giáo xứ Rạch Giời và trao tặng 150 phần quà, mỗi phần trị giá 400.000 đồng.

11g25 cùng ngày, đoàn ghé thăm các em cô nhi trại mồ côi Ne Tông. Tại đây, Đoàn dùng cơm với Quý thầy và các em cô nhi, và trao tặng 20.000.000 đồng.

Sau đó, Đoàn tiếp tục đến Phnom Penh. 16g00, kính viếng Đức Mẹ MEKONG và dâng thánh lễ tại nhà thờ giáo xứ MEKONG, do cha linh hướng Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng chủ tế. Sau thánh lễ, tham quan thành phố Phnom Penh, ăn tối và nghỉ tại khách sạn Lucky.

5g30, 28.12.2018, tham dự thánh lễ tại khách sạn.

8g00, tham quan Hoàng cung và dùng cơm trưa. Sau cơm trưa, Đoàn khởi hành về Việt Nam.

Kết thúc chuyến bác ái đầy hân hoan trong tình yêu thương hiệp nhất, mọi người quyến luyến tạm chia tay. Trên môi mỗi người là những nụ cười tươi sau chuyến bác ái thật nhiều ý nghĩa.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (01.2019) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

CHỦ ĐỀ: GIA ĐÌNH GẶP KHÓ KHĂN, CẦN LÒNG THƯƠNG XÓT

Giáo hạt Túc Trưng là một trong những giáo hạt có những gia đình đang đối diện với những khó khăn vật chất. Những khó khăn này không chỉ đối với những gia đình gốc người dân tộc Kinh, mà còn đối với những anh chị em gốc người dân tộc Châu Ro, Châu Mạ,... thuộc địa bàn giáo hạt. Với sự tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa, mọi người đều bỏ lại sau lưng những việc chung, riêng của mình mà hăng hái tham dự đại lễ kính Lòng Chúa Thương Xót.

Khó khăn vật chất.

Đối với những anh chị em gốc người dân tộc Kinh, mặc dù được đánh giá là những người rất khôn khéo và có tài kinh doanh hay biết vận dụng mọi phương tiện công nghệ hiện đại để trồng trọt, chăn nuôi,... nhưng với nền kinh tế chung toàn nước, họ cũng đành chấp nhận những thua thiệt mọi mặt ảnh hưởng đến việc kiến tạo vật chất no đủ cho gia đình.

Đối với những anh chị em gốc người dân tộc khác như Châu Ro, Châu Mạ,... họ là những người gần như sống lệ thuộc vào người khác. Một số ít thì tự canh tác và chăn nuôi, số còn lại đi làm công kiếm sống qua ngày. Họ cũng chịu ảnh hưởng nền kinh tế nước nhà và chịu sự đối đãi của những chủ vườn hay chủ trại. Vì thế điều

kiện vật chất của gia đình cũng chỉ trong tầm trung bình và cấp thấp.

Tuy nhiên, dù khó khăn vật chất chung như thế, nhưng tâm hồn sùng kính Lòng Chúa Thương Xót không khó khăn, không có gì trở ngại, không gì ngăn cản họ đến với LTX. Từng hội viên, và nhiều người khác đã chờ đợi, mong mỏi, và hân hoan quy tụ tại Trung tâm kính LCTX giáo phận vào thứ Sáu đầu tháng để diễn tả, biểu lộ lòng tín thác của mình vào Chúa.

Họ đã đến trung tâm để cùng nhau tham dự buổi sinh hoạt, cùng nhau chung lời kinh, cùng nhau lắng nghe lời hướng dẫn của cha chung, vị chủ chăn của giáo phận, cùng tham dự Thánh lễ, cùng hiệp chung một Thánh Thể. Như thế họ đã hợp nhất với nhau trong cùng một tình yêu và lòng bác ái.

Qua việc họp nhau này, Đức giám mục giáo phận khơi lại sâu thẳm trong cõi lòng mỗi người sự tín thác hoàn toàn vào Thiên Chúa, Đấng giàu lòng xót thương, không bỏ ai, không ai đứng bên ngoài LTX của Ngài. Dù trong hoàn cảnh thế nào, dù trong tình trạng ra sao, chỉ cần chạy đến với LTX của Chúa và phó thác cho Ngài, chúng ta sẽ nhận được kết quả ngoài sự cầu mong.

Càng trong hoàn cảnh khó khăn thì càng cần đến LTX của Chúa. Không phải chỉ đến với LTX trong những lúc vinh quang, sung túc,... bởi lẽ Đức Giêsu, dung mạo LTX, đã đến trần gian cũng nhằm mục đích là cứu vớt những người khó khăn. Người đã rao giảng Tin mừng cho người có tâm hồn bé nhỏ; đã cứu chữa nhiều người bệnh tật, đã làm sống lại những tâm hồn khó khăn, đã an ủi những tâm hồn sầu muộn,... Ngài đã làm tất cả vì những người khó khăn, đến nỗi Ngài đã tự đồng hóa mình với những hạng người đó để họ hy vọng sẽ có cơ hội được nhận LTX của Chúa và LTX từ tha nhân.

Chúng ta thường cầu xin cho có phép lạ cả thể trên hoàn cảnh khó khăn của mình. Không phải thế, nhưng chúng ta cầu xin ơn trên để biết đón nhận những hoàn cảnh khó khăn ấy cách vui tươi và bình an. LTX của Chúa được trao ban cho những người sống theo Thánh ý Chúa, biết tín thác vào Chúa, biết đặt Chúa làm chủ mình. Chúa phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ đi.

Cầu chúc cho mọi người, mọi gia đình trong hoàn cảnh khó khăn, hãy chạy đến với Chúa để Chúa giúp sức. Hãy tin thác vào Chúa vì ngoài Lòng Chúa Xót Thương không còn nguồn hy vọng nào.

HÃY ĐẾN VỚI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Thương Xót
Tại Gx. Suối Cát – hạt Xuân Lộc, thứ Sáu, ngày 01/02/2019
(*thứ Sáu sau Chúa Nhật thứ III Thường Niên*)

DÂNG GIA ĐÌNH GẶP KHÓ KHĂN CHO LÒNG THƯƠNG XÓT

Chương trình buổi chiều:

- 13g30': Đón tiếp, Hôn thánh tích
- 14g00': khai mạc - nghi thức dâng gia đình
Lần chuỗi kính LCTX
- 14g50': Giải lao
- 15g00': Bài chia sẻ của Đức Cha giáo phận
- 15g45': Giải lao – chuẩn bị Thánh lễ
- 16g00': Thánh lễ
Kiệu tượng LCTX
Kết thúc – ra về.

Ban Tổ Chức xin trân trọng kính mời

CỘNG ĐOÀN

Cố gắng và mau chân tiến về Gx. Suối Cát, Hạt Xuân Lộc tham dự buổi sinh hoạt theo định kỳ này.

Hãy cảm nghiệm và loan báo Lòng Thương Xót của Chúa cho anh chị em.

Nhờ sức mạnh của LÒNG THƯƠNG XÓT, chúng ta can đảm đến với anh chị em đang gặp khó khăn, đến với gia đình nghèo để trao ban Lòng Thương Xót.

Kính chúc quý vị sống đầy tràn ơn Chúa trong Lòng Thương Xót Chúa Giêsu.

LM. Mart. Hoàng - Xuân Lộc.

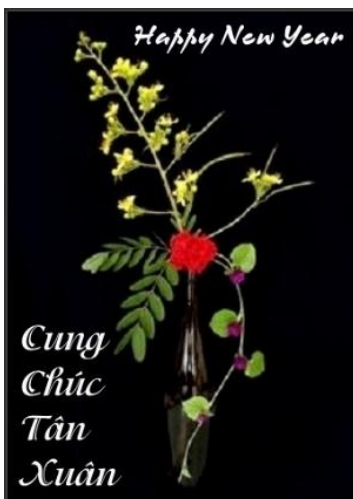
DIỄN ĐÀN

CON HEO TRONG NGỤ NGÔN

Trần Thiên Thu

ĐÊM BA MƯƠI CẦU BÌNH AN HẠNH PHÚC SÁNG MỒNG MỘT KHẮN THÁNH THIỆN TIN YÊU

Con Heo, còn gọi là con Lợn, không hề xa lạ với mọi người – dù thuộc dân tộc nào trong cộng đồng nhân loại, có nghĩa là nó rất “quen thuộc” và “thân thiết” với con người, thế nên cũng có nhiều câu chuyện về con vật này – cả tốt và xấu. Trong văn hóa, con Heo còn được gọi bằng các tên khác như chú ỉn, cậu hợi, lão trư.

Khi ngụ ý nói về những người có thói xấu, người ta thường dùng hình tượng con Heo để ví von, chì chiết hoặc mỉa mai. Thiết tưởng, khi muốn ám chỉ cái xấu của con người, sử dụng chữ LỢN nghe có vẻ nặng nề và “đểu” hơn là sử dụng chữ HEO.

Nhân dịp tân niên Kỷ Hợi – 2019, chúng ta cùng suy tư về hai truyện ngụ ngôn – một tích cực và một tiêu cực. Có thể coi đây là cách thư giãn trong khoảng thời gian thư thái đón Xuân, ăn Tết, nhưng là cách thư giãn hoàn toàn nghiêm túc và hữu ích.

1. HEO và THỎ

Truyện kể rằng... Có con Heo rừng đang đi ăn đêm trong nương khoai thì bị mắc bẫy. Một chân sau của nó bị bẫy treo lơ lửng trên mặt đất, nó càng giẫy giụa thì vòng bẫy càng thắt chặt.

Trời gần sáng, bồng Heo rừng tức giận quay đầu lại cắn đứt

chân sau của nó đang vướng bẫy, rồi nó tập tễnh đi nhanh vào rừng. Con Thỏ thấy Heo rừng chân cụt đẫm máu bèn hỏi cho rõ đầu đuôi. Biết chuyện, Thỏ tỏ vẻ thán phục sự can đảm của Heo và khen Heo: *"Ôi, anh thật là gan dạ"*.

Heo rừng thản nhiên đáp: *"Có gan góc gì đâu, chẳng qua ở lại đó thì sẽ bị giết thịt, **thà mất một chân mà được trả lại với rừng có phải hơn không?"***

Trong cuộc sống, đôi khi những trường hợp không có cách chọn lựa nào khác, như bị "triệt buộc" vậy. Tuy nhiên, chúng ta không thể buông xuôi hoặc thúc thủ, thụ động, mà phải dám bỏ cái gì đó – dù cái đó vẫn rất cần, để có thể đạt được cái quan trọng hơn. Con Heo dám tự cắn đứt chân mình để thoát khỏi sự kiểm chế, đó là tự giải thoát để có được sự tự do đích thực.

Lệ thuộc là hèn nhát, tồi tệ, nhục nhã. Cố gắng tìm cách tự giải thoát mình rồi trời sẽ giúp, không thể thụ động ngồi buồn rồi than thân trách phận. Các thói hư và tật xấu là "vòng kim cô" khiến chúng ta bị lệ thuộc; còn về tâm linh, "vòng kim cô" đó là tội lỗi, là ba thù (ma quỷ, thế gian, xác thịt). Tất cả đều bởi "cái tôi" mà ra: *"Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đàng"*.

Vì thế, Chúa Giêsu luôn nhắc nhở chúng ta phải can đảm "từ bỏ mình và vác thập giá" (Mt 10:37-39; Mt 16:24-26; Mc 8:34-37; Lc 9:23-27; Lc 14:26-27). Cũng giống như con Heo, không ai có thể cắt bỏ "phần vướng víu" của mình ngoài chính mình, nghĩa là chúng ta phải tự "cắt" phần nào đó trong cuộc đời mình để có thể sống than thản và tự do đúng nghĩa – cả đời thường và tâm linh.

2. SÓI và LỢN

Truyện kể rằng... Một hôm, Sói xin Lợn cho vào ngủ trọ. Lợn cho Sói vào. Một lúc sau, Sói đẻ một bầy Sói con. Lợn đòi lại chỗ của mình, nhưng Sói phân bua: *"Chị thấy đấy, sói con còn nhỏ cả, chị thư thả cho ít lâu"*. Lợn nghĩ: *"Thôi thì mình đợi ít lâu vậy!"*

Thời gian cứ trôi qua, rồi mùa hè cũng qua, Lợn quyết đi gặp Sói để đòi lại chỗ. Sói mẹ ngang nhiên trả lời bằng giọng điệu thách thức: *"Cứ thử động vào bọn ta đi. Bọn ta có những sáu, bọn ta sẽ xé xác mày"*.

Ở dụ ngôn này, Lợn là hiện thân của hiền nhân, Sói là hiện thân của ác nhân. Lợn có lòng nhân ái nhưng bị Sói lợi dụng và chiếm đoạt tài sản. Tình trạng "tréo ngoe" này thường thấy xảy ra, nhất là trong xã hội Việt Nam ngày nay. Tiền nhân nói chí lý: *"Cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan"*. Chỉ có những kẻ có chức quyền mới ngang ngược và hống hách một cách công khai, đúng "quy trình", đúng "tiêu chuẩn" và đúng "sách lược" như vậy. Dân đen thấp cổ bé miệng không thể làm như thế, mà họ cũng chẳng bao giờ dám làm gì quá đáng.

Kinh nghiệm cho thấy rằng vật chất dễ khiến con người mù quáng, biến lòng người đổi trắng thay đen: *"Sức mê hoặc của sự ác làm lu mờ sự thiện, và dục vọng quay cuồng biến đổi tâm hồn chất phác"* (Kn 4:12). Thánh Phaolô xác định: *"Cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc"* (1Tm 6:10). Thật vậy, hiền nhân cũng có thể hóa thành ác nhân. Tại sao vậy? Cái gì cũng có hệ lụy tất yếu: ý nghĩ xúi giục ham muốn, ham muốn sinh ra hành động, hành động tạo nên thói quen, thói quen trở thành tính cách, và tính cách hóa thành số phận.

Giáo dục coi thường nhân nghĩa nên thoái hóa, chú trọng lượng mà bỏ qua phẩm, đồng thời chỉ cho học những thứ gian xảo thì làm sao giới trẻ thành nhân? Đó là cách tự tiêu diệt, đầu độc dân tộc, sát nhân không cần vũ khí. Thật đáng sợ! Con người tiến hóa thành loài sói ác độc, thế nên rắc tâm làm hại loài lợn hiền lành.

Thánh Vịnh gia thân thưa: *"Miệng lưỡi con chưa thốt nên lời, thì lay Chúa, Ngài đã am tường hết. Ngài bao bọc con cả sau lẫn trước, bàn tay của Ngài, Ngài đặt lên con"* (Tv 139:4-5). Thế gian như ao nước đục, nhưng Kitô hữu không được phép để mình đồng hóa. Hãy nghe lời khuyên của Thánh Philip Romolo Neri (1515–1595) và quyết tâm sống trong năm nay: *"Hãy gieo mình vào vòng tay Thiên Chúa và hãy vững tin, nếu Người muốn anh em làm gì thì Người nhất định sẽ làm cho anh em thích hợp với công việc ấy và sẽ ban sức mạnh cho anh em"*.

Và đây là một số Lời Quý Ý Thơm của các hiền nhân, những bậc trượng phu dày dặn kinh nghiệm. Họ không chỉ là những bậc khôn ngoan mà còn thông suốt và sống nhân bản.

▶ “Có sai lầm mà không sửa, đó mới thật là sai lầm” (Khổng Tử).

▶ “Biết đúng mà không theo là dở, biết sai mà không sửa là mê” (Dục Tử).

▶ “Biết người là khôn, biết mình là sáng. Người tri túc không bao giờ nhục” (Lão Tử).

▶ “Gần son thì đỏ, gần mực thì đen, gần người hiền thì sáng, gần người tài thì thông, gần người lành thì có đức, gần người ngu thì dại, gần kẻ nịnh hót thì a dua, gần đũa tham lam thì trộm cắp” (Mạnh Tử).

Lạy Thiên Chúa, xin soi sáng cho con biết phân định đúng đắn và rạch ròi. Xin giúp con sống nhân bản, xin biến đổi con nên hiền nhân và nên khí cụ hữu ích của Ngài. Con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng Cứu Độ của nhân loại. Amen.

CÂU ĐỐI TẾT

ĐỜI KHÔNG THIÊN CHÚA – XUÂN CHẴNG TẾT
SỐNG CHẴNG NGHĨA TÌNH – TẾT KHÔNG XUÂN

THIÊN ĐỊA VÔ TƯ, TÍCH THIỆN TỰ NHIÊN THIỆN
THÁNH HIỀN HỮU GIÁO, TU THÂN KHÁ DĨ VINH

[Trời đất vô tư, làm điều thiện tự nhiên được thiện
Thánh hiền có dạy, lo tu thân có thể được vinh]

TÂN NIÊN HẠNH PHÚC BÌNH AN TIẾN
XUÂN NHẬT VINH HOA PHÚ QUÝ LAI

[Năm mới, hạnh phúc bình an đến
Ngày xuân, vinh hoa phú quý về]

TẾT VỚI NGƯỜI CÔNG GIÁO VIỆT NAM

Fx Đỗ Công Minh

Tết với người Công Giáo Việt Nam là một ngày lễ lớn. Dù không phải là Lễ Trọng của Hội Thánh, nhưng trong tinh thần Hội nhập văn hóa, Hội Thánh cũng hòa nhập với Giáo hội địa phương, nên Hội đồng Giám Mục Việt Nam cũng được Tòa Thánh cho phép soạn nghi thức lễ, ý lễ riêng cho 3 ngày Tết.

Ngày mừng MỘT, cầu bình an; ngày mừng HAI, Kính nhớ Tổ tiên; ngày mừng BA, Thánh hóa công ăn việc làm. Hầu hết các nhà thờ đều trang hoàng rất đẹp với hoa mai, hoa đào, hoa cúc... muôn màu đua sắc khoe tươi để chào đón Xuân mới, cũng là tôn vinh Thiên Chúa là CHÚA XUÂN. Bàn thờ, cung Thánh được treo các câu Kinh Thánh nói lên niềm vui tạ ơn, cầu xin cho một năm mới bình an trong ân sủng. Các chương trình chuẩn bị cho ba ngày Tết với các nghi thức được

thông báo sớm để người người thu xếp công việc nhà, tham gia các sinh hoạt giáo xứ trong ngày cuối năm, Lễ giao thừa, Mừng tuổi đầu năm, Lễ chúc thọ, Lễ dâng công việc làm ăn...

Sau Công Đồng Vaticanno II, nhiều phong tục ăn tết của người Việt Nam Công Giáo được Phúc Âm hóa, hay gọi tắt là Thánh hóa các ngày lễ hội của dân tộc. Tết đối với người Công Giáo Việt Nam là dịp để mỗi người tạ ơn Chúa, là dịp để nghĩ đến người khác. Ta sửa sang nhà cửa, quét dọn ngõ, phố, trang trí cây cảnh, dọn bàn thờ... trước hết là để tạ ơn, để làm vui lòng Chúa vì qua một năm vất vả, đây là lúc cả gia đình, họ hàng quây quần xum họp bên Chúa, bên nhau. Tết cũng là dịp con cháu bày tỏ lòng kính nhớ các tiên nhân đã khuất, vì công lao các Ngài tạo dựng, xây đắp cho con cháu có ngày nay và cũng chính là lúc để nghĩ đến những người thân cận, những người sống quanh ta mỗi ngày. Làm đẹp nhà cửa

là tạo niềm vui gửi đến bạn bè. Mời nhau miếng bánh, miếng mứt là bày tỏ sự trân trọng quý mến nhau. Uống với nhau chén trà, ly rượu đầu xuân là mong cho nhau những điều may mắn phúc lộc, chứ đâu phải là ăn no nê, vì Tết nhà nào mà chẳng có bánh trái, thịt thà.

Người Việt Nam Công Giáo hiện nay cũng sắm tết đầy đủ. Do cuộc sống sung túc hơn nhưng cũng không vì thế mà khoa trương, lãng phí. Ngày 23, dân gian có thói quen gọi là ngày đưa ông Táo, nhiều gia đình vẫn giữ tục lệ này, tối đến làm bữa cơm đặc biệt hơn mọi

ngày, cả nhà xum họp để hòa chung với niềm vui của đồng bào mình trong tinh thần "Giáo lương hòa hợp". Hôm nay cũng là ngày bắt đầu cho việc đón Tết. Những ngày sau đó từng nhà dọn đồ đạc dọn bề, trang trí bàn thờ, lau chùi ảnh tượng. Bàn chương trình đi viếng mộ Ông bà, đi tết (biếu quà) những bậc cha bác trong dòng tộc. Những ngày cuối năm này, phần lớn gia đình nào cũng xin lễ tạ ơn, cầu nguyện cho các Linh hồn tiên tổ. Những nơi còn nghĩa trang hầu như con cháu đều giữ tục lệ đi "Tảo Mộ", thắp hương, chưng hoa kiểng trước phần mộ và đọc kinh cầu nguyện cho các Ngài. Nếu các cụ đã được gửi Linh Cốt tại các giáo xứ thì vào kính viếng. Ba ngày Tết, nơi này luôn tập nập người đến cầu nguyện, xin các Ngài phù hộ độ trì. Nhiều người nguyện xin các bậc tổ tiên cùng về chung niềm vui xuân của con cháu.

Chiều 30 tết, mọi gia đình cũng vẫn giữ lệ tổ chức cơm tất niên và sau đó đi lễ Giao Thừa. Thường các xứ đạo tổ chức Lễ khoảng 21-22 giờ để người giáo dân đi lễ, tạ ơn, chúc tụng Chúa, Chúc xuân Cha xứ, cộng đoàn. Đặc biệt ít thập niên gần đây, hầu hết các xứ đạo đều cho giáo dân hái Lộc Thánh. Đó là những câu trích Lời Chúa Trong Thánh kinh, làm định hướng cho cả một năm. Có những "Ngân hàng Lời Chúa" trên các trang mạng Công Giáo. Các cha xứ thường chọn ra một số Lời Chúa dạy, làm chỉ nam cho từng gia đình hay từng cá nhân. Ví dụ: "Anh em đừng cho ai dấu nào thì

Cha trên Trời cũng đong cho anh em đấu ấy – Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em – Người bảo gì thì hãy làm theo - Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó vì nước trời là của họ - Cho thì có phúc hơn là nhận...”.

Sau Lễ giao thừa, mọi người chia tay về đón giao thừa theo truyền thống dân tộc tại nhà, hẹn sáng mừng một đi lễ đầu năm, chúc tuổi cha xứ, chúc tuổi lẫn nhau. Giao thừa với người Công Giáo là giây phút thiêng liêng, Cha mẹ, con cái ăn mặc đẹp tập họp trước bàn thờ Chúa, Gia tiên, đèn nến thắp sáng. Đúng 0 giờ (12 giờ đêm), quây quần trước bàn thờ Chúa theo chương trình đề nghị sau:

1/ Gia trưởng thắp hương, nến dâng trước tòa Chúa.

2/ Một người đọc một đoạn Phúc Âm (Mt 5; 1-10).

3/ Thinh lặng ít phút.

4/ Một người hướng dẫn suy niệm ít phút.

5/ Từng người thăm thĩ hay dâng lời nguyện tự phát, xin Chúa chúc lành cho một năm mới và dâng những lời nguyện ước hoặc đọc những lời nguyện sau:

LỜI NGUYỆN ĐẦU NĂM:

Chủ sự: Với trọn niềm tín thác vào Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót, chúng ta cùng dâng lên Thiên Chúa những lời khẩn nguyện đầu năm.

Lời cầu 1: Nhìn lại năm cũ đã qua, chúng con thấy mình còn nhiều lỗi lầm và thiếu sót. Xin Chúa ban ơn tha thứ, và cho chúng con cũng biết tha thứ cho nhau, để trong năm mới này, chúng con sống đẹp lòng Chúa và thương yêu nhau nhiều hơn. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

Đáp: Xin Chúa nhận lời chúng con.

Lời cầu 2: Trong năm vừa qua, chúng con đã nhận được biết bao hồng ân của Chúa. Xin cho chúng con biết cảm tạ Chúa, và sử dụng ân huệ Chúa ban mà phục vụ tha nhân, để trong suốt năm mới này, đời sống chúng con là một lời cảm tạ Chúa nhân lành vô biên. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

Lời cầu 3: Sống bình an, mạnh khoẻ, hạnh phúc đầy tràn, nhất là sống trong tình thương của Chúa, đó là những ước mơ của chúng con. Xin Chúa cho những lời cầu chúc của chúng con trở thành hiện thực trong năm mới này. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

Chủ sự: Chúng ta cùng nhau đọc lên lời kinh mà chính Đức Giêsu đã dạy chúng ta để cầu nguyện cho nhau: "Lạy Cha chúng con ở trên trời...".

6/ Hát Ca Tạ ơn: Xin dâng lời cảm tạ.

Thời gian cầu nguyện này diễn ra khoảng 15-30 phút. Sau đó tùy gia đình ăn nhẹ rồi xin Chúa chúc lành nghỉ đêm để sáng mai, mừng tết mới.

Những ngày tết sau đó hòa chung niềm vui của cả dân tộc, người Công Giáo đến thăm nhau, mừng tuổi nhau với lời cầu chúc một năm mới an bình, hạnh phúc, luôn được Chúa ở cùng. Nhiều xứ đạo, các đoàn thể rủ nhau đi chúc tuổi quý cha linh hướng, quý chức trong xứ và anh chị em hội viên. Không

ít người rủ nhau đi mừng tuổi các Cha hưu dưỡng tại nhà hưu, đi thăm các Tu sĩ đang phục vụ cộng đoàn.

Cũng có nhiều nhóm tổ chức đi hành hương Minh niên tại Bãi Dâu, Tà Pao, La Mã (Bến Tre), Ba Giồng (Mỹ Tho), Trà Kiệu, La Vang... kết hợp du lịch nghỉ ngơi.

Tết với người Việt Nam chúng ta có lẽ không bao giờ mất. Nước Việt còn thì Tết Việt còn. Tết với người Công Giáo còn mang ý nghĩa sâu xa hơn, vì Tết là tận hưởng niềm vui Chúa ban. Chúa là mùa xuân của nhân loại mà!

Xin Chúa luôn tỏ lòng thương xót cho con cái Người nơi trần gian, để khi được Chúa gọi về nước Người, tức là chúng con được hưởng mùa xuân vĩnh cửu trên nước Trời.

CHÚA LÀ MÙA XUÂN VĨNH CỬU

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Trong bầu không khí hân hoan của cả dân tộc đón mừng năm mới, chúng ta cùng nhau ca tụng Thiên Chúa là Mùa Xuân Vĩnh Cửu thì thật là ý nghĩa và hợp lý biết chừng nào!

Khi niềm vui được quyện vào tình thương của Chúa, thì niềm vui của mỗi người được trở nên trọn vẹn. Điều này đã được thánh Phaolô nhắc các tín hữu của Ngài: *"Anh em hãy vui lên trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: vui lên anh em"* (Pl 4, 4).

Không vui sao được, vì đối với người Công Giáo, niềm vui không chỉ dừng lại ở mùa xuân tự nhiên, mùa xuân của đất trời, hay mùa xuân của lòng người, mà niềm vui ấy còn được dâng cao để hòa quyện vào niềm vuiƠn Thánh, niềm vui của Mùa Xuân Vĩnh Cửu.

1. Niềm vui khi mùa xuân tự nhiên đến

Một quy luật tuần hoàn, sau 365 ngày, đất trời lại có mùa xuân mới. Cứ thế, nó đã đi vào quy luật tự nhiên. Quả thật: *"Xuân khứ, xuân lai, xuân bất tận. Xuân đến, xuân đi, xuân lại về"*. Có mùa xuân, bởi vì trái đất vẫn xoay, nên hết xuân sang hạ, hết hạ sang thu, hết thu sang đông và hết đông lại sang xuân.

Đây là quy luật của Tạo Hóa, Đấng đã cho tứ thời bát tiết chuyển xoay... khi mùa xuân đến, mọi người, mọi nhà, đều được hưởng niềm vui!

Vì thế, trên khuôn mặt mỗi người đều nở những nụ cười tươi vui, hạnh phúc, vì ai ai cũng được tận hưởng mùa xuân. Niềm vui ấy không thể giữ lại cho riêng mình, vì thế, chúng ta thường trao tặng cho nhau những lời cầu chúc tốt đẹp. Mong cho mọi người phúc ấm bền lâu, khang an thịnh đạt, phúc, lộc, thọ...

Thật là ý nghĩa khi mỗi người đều mong cho mình và cho tha nhân được: *"Tân niên thánh đức bao ân phúc, xuân nhật an hòa mãi phú vinh"*.

Tại sao có được niềm vui dạt dào nơi mọi người như vậy, thưa, bởi vì tự đáy lòng, con người cũng nở rộ mùa xuân.

2. Mùa Xuân của lòng người

Nếu xuân tự nhiên nơi đất trời là do quy luật tuần hoàn, thì xuân của lòng người hoàn toàn khác, bởi nó không tự đến rồi lại tự đi, mà phải do dày công vun đắp mùa xuân mới có.

Vì thế, mùa xuân nơi lòng người, mỗi người cảm nghiệm mỗi khác, không ai giống ai. Có người thì vui, có kẻ lại buồn. Có người hạnh phúc, có người bất an. Có người được quây quần, có người chia ly. Có người được đoàn tụ, có kẻ bị cô đơn. Có người ấm lòng, có người lạnh tanh...

Như vậy, mùa xuân năm nay, có lẽ phải đặt ra cho mỗi người chúng ta một câu hỏi mà có nhiều người xem ra thật vớ vẩn, ngẩn ngơ, đó là: tết năm nay, xuân năm nay, bạn buồn hay vui???

Nhưng nghĩ suy một chút thì phải chăng câu hỏi đó không đến nỗi hăm hiu, nhưng nó gợi lại cho chúng ta về niềm vui, hạnh phúc có hay không trong năm mới, trong mùa xuân này!

Thật ra thì năm hết, tết đến, có người vui vì thu được nhiều tiền, buôn may bán đắt, gia đình sum họp, thêm con dâu, có con rể, đầy đủ ấm êm...

Nhưng cũng có biết bao nhiêu cảnh đời éo le! Năm mới mà nhà nghèo hơn ngày thường! Không có tiền, không có tình yêu! Cha mẹ ly tán, con cái bơ vơ...!

Hay nhìn rộng ra, mùa xuân là mùa của niềm vui, của hy vọng, nhưng niềm vui đâu chẳng thấy, hy vọng có lẽ là thứ xa xỉ phẩm khi thấy quá nhiều bất công, áp bức, bóc lột, đâm chém, xì ke ma túy; đạo đức giáo dục xuống cấp, học sinh như người vô học, con cái lếu láo với cha mẹ, cha mẹ vô trách nhiệm với con cái, bạn bè phản bội nhau...

Khi suy nghĩ như thế, chúng ta thấy, niềm vui của lòng người bị giới hạn vào tâm trạng nội tâm, vì thế cảm xúc hoàn toàn khác nhau!

Tuy nhiên, với người Công Giáo, chúng ta gặp nhau ở một điểm, đó là mùa xuân tự nhiên, kết hợp với lòng người và vươn tới Mùa Xuân Ơn Thánh.

3. Mùa Xuân Ơn Thánh

Nếu mùa xuân tự nhiên cứ đều đặn tuần hoàn nối tiếp: "*Xuân khứ, xuân lai, xuân bất tận*", hay mùa xuân của lòng người phụ thuộc vào thành quả hay tâm trạng chủ quan, thì Mùa Xuân Ơn

Thánh là một mùa xuân bất diệt, toàn diện và được trao tặng cho hết mọi người...

Tuy nhiên, Mùa Xuân Ơn Thánh lại phụ thuộc vào mỗi người, nếu đón nhận thì được dồi dào, phong phú, nhưng không đón nhận thì trở trụi, cằn khô.

Một trong những nguyên nhân khiến con người không có Mùa Xuân Ơn Thánh, đó là: tâm hồn tràn ngập tội lỗi, ích kỷ, kiêu ngạo, bất công... Những người như thế, họ luôn mang trong tâm hồn mình một trạng thái bất an, tù túng, và không chừng, linh hồn sẽ bị chết chóc, sầu thương âm đạm!

Chỉ khi nào con người biết khôn ngoan quay trở về với Chúa, rộng tay làm phúc cho kẻ túng nghèo và lo sống một cuộc đời thánh thiện, thì sẽ được Thiên Chúa chúc phúc. Lúc đó, con người mới hưởng được Mùa Xuân Ơn Thánh, nói cách khác, lúc đó Mùa Xuân Vĩnh Cửu mới hiện về trong tâm hồn của con người.

Nói cách cụ thể hơn, nếu muốn cho mùa xuân trở về trong trái tim chúng ta, thì chúng ta phải thực sự trở nên giống trẻ thơ để đón nhận tình thương của Thiên Chúa, vì Mùa Xuân Ơn Thánh chỉ đến với tâm hồn đơn sơ trong trắng mà thôi.

Khi có tâm hồn đơn sơ trong trắng, chúng ta phó thác đường đời cho Chúa, và phần còn lại, đó là chúng ta đi trong đường lối của Ngài để được dồi dào ân lộc: *"Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay"*. Vì *"Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho; thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao?"*.

Ngày đầu năm mới, mỗi người chúng ta hãy cầu chúc cho nhau một năm mới không chỉ dừng lại ở niềm vui của mùa xuân đất trời, cũng không hệ tại lòng người, nhưng chúng ta luôn hướng lòng về Mùa Xuân Ơn Thánh – Vĩnh Cửu.

Ước mong Mùa Xuân Ơn Thánh – Mùa Xuân Vĩnh Cửu luôn ngự trị trong tâm hồn của chúng ta, để mỗi người chan chứa ân sủng và bình an trong năm mới này.

Kính chúc cộng đoàn một năm mới luôn luôn dạt dào ơn thánh, để:

***"Xuân sang cội phúc sinh nhành lộc.
Tết về cây đức trở thêm hoa". Amen.***

Nói xấu, thói xấu khủng khiếp nhất trong các thói xấu

LM. Dòng Tên Jean-François Thomas
Marta An Nguyễn chuyển ngữ

Có phải thật sự vì yêu điều tốt, yêu điều thật mà nhiều người hùng hổ nhảy lên con ngựa chiến để đi trả thù, để loan những chuyện đời bại về người khác như những ông tòa dữ dằn không?

Thời gian này là thời gian của các cơn cuồng hoảng tập thể, của ám ảnh điều thiện, trong khi điều ác ở dưới mọi hình thức lại được đề cao, được khuyến khích, được theo đuổi một cách không tưởng cho sự toàn hảo, một sự toàn hảo không còn đáp ứng với các tiêu chuẩn siêu việt, nhưng theo làn sóng mơ hồ của các nguyên tắc luân lý bất ổn, tương đối và hoán chuyển qua về nhau. Các vụ bê bối thực sự hay giả định đã làm rung chuyển vừa cả thế giới, vừa cả Giáo hội từ một thời gian gần đây, đã để cho các bản năng tàn bạo nhất của con người hoành hành. Có phải thật sự vì yêu điều tốt, điều thật mà nhiều người bỗng nhiên lên ngựa đi trả thù, đi gom nhặt những chuyện đời bại về người khác như những ông tòa dữ dằn không? Không có gì mà không chắc chắn hơn.

Đà nơi mắt người

Vậy mà khuynh hướng này lại được chia sẻ, đôi khi lại còn được nâng lên thành một đức hạnh. Chúng ta đã quên lời Chúa dạy rất rõ về chuyện này sao? Ngài bác bỏ bất cứ lời vu khống hay nói xấu nào khi Ngài mời gọi chúng ta nhìn cái đà nơi mắt mình (Mt 7, 3-5), và Ngài cũng chỉ dẫn phong cách phải theo, từ từ và dần dần để giúp kẻ phạm tội đi ra khỏi tội của mình (*Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi...* (Mt 18, 15). Chúng ta không quan tâm gì đến lời giảng dạy này, chỉ muốn áp dụng biện pháp riêng của mình, cho rằng hiệu quả hơn và triệt để hơn. Thật dễ để đi dọn dẹp nhà người khác... Còn tội về miệng lưỡi thì đối với chúng ta là quá nhẹ. Nhưng

Thánh Giacôbê đã cảnh báo: "*Ai cho mình đạo đức mà không kiểm chế miệng lưỡi, là tự dối lòng mình, vì đó chỉ là thứ đạo đức hảo*" (Gc 1, 26).

Biên giới giữa vu khống và nói xấu thì rất nhỏ, vu khống là đưa ra một lỗi có thật nhưng sai, nói xấu là thì thầm để làm hại danh tiếng người khác. Người nói xấu nghĩ rằng họ làm một chuyện tốt, họ đặt mình ở bên ngoài, bên trên thân phận con người bình thường, vì họ cho rằng trong bất cứ trường hợp nào họ cũng không phải là tác giả của lỗi lầm này. Nhà giảng thuyết Massillon trong tác phẩm *Mùa Chay* (Petit Carême) nhấn mạnh, "nói xấu là ngọn lửa nuốt chửng làm ô nhục những gì nó chạm vào". Thật là khó hiểu và tai tiếng khi khám phá nói xấu là căn bệnh hủy phổ biến nơi đầu óc của người tự cho mình là tín hữu kitô. Trước khi trở lại, ông Alfred Fabre-Luce phàn nàn đã nghe quá nhiều chuyện ác ý nơi các nhà văn rất công giáo mà ông lui tới. Ông đã không thoát khỏi điều này khi ông rửa tội. Còn nhà văn Molière thì không bỏ qua một dịp nào để tố cáo thói nói xấu trong tác phẩm *Tartuffe* của ông:

"Để chống nói xấu thì không có thành trì nào,
Vì thế, với tất cả các bài diễn văn ngu ngốc,
Chúng ta cũng chẳng có một chút tôn trọng nào.
Chúng ta cố gắng sống trong trắng hết mình,
và để cho những người gây chuyện có toàn quyền của họ".

Bằng lòng với các vũng bùn

Đã từng có các vương quốc sụp đổ vì nói xấu như nước Pháp ở thế kỷ thứ 18, bị đè nặng bởi các lời nói dối của những người Giảng-xen chuộng khắc khổ, những người Tam điểm, những người phóng đảng. Những người bị phá hủy bởi tin đồn lan ra, tin đồn hèn hạ vì người loan tin ẩn mặt, không để bị lộ hay bị biết. Linh mục Dòng Tên Bourdaloue nêu ra trong bài giảng danh tiếng của ngài: "Nói xấu là gì? Đó là trận bão lớn hủy hoại trong một ngày, thậm chí còn ít thời gian hơn, công việc của cả hai mươi năm làm việc, cẩn thận, cân nhắc" (*Bài giảng về làm chứng dối chống Chúa Giêsu Kitô, tập II*).

Bản chất của nói xấu là một đám mũi tên bắn từ một nơi ẩn núp, bay tình cờ khắp nơi nhưng chắc chắn sẽ trúng mục tiêu, bất kể là mục tiêu gì: chỉ cần mũi tên cắm xuống đâu đó là nọc độc phát ra.

Nhổ mũi tên chẳng chữa được gì vì vết thương đã ở đó mãi, kể cả khi người nói xấu ăn năn hoặc họ biến mất. Như văn sĩ Boileau nói trong các bài thơ *Trào phúng* của ông (Satires), “nghề nói xấu là nghề ác độc”. Nhưng không vì thế mà không có người học nghề, người học nghề lại rất nhiều, họ giành nhau giải thưởng vàng. Cả Voltaire, dù đã là bậc thầy trong nghệ thuật nói xấu – đây chỉ là mặt trái của các cựu giáo sư Dòng Tên – cũng đã nhận ra tác hại của nói xấu, ông viết trong *Thư* của ông về vụ khống: “Đồ vút đi của mình triết, nó lại là tinh hoa của mấy người ngu”.

Thêm nữa, tiếp đó, nó lại dẫn đến việc nói xấu hết tất cả mọi người, không phải chỉ đương sự đầu tiên trong việc bêu xấu của mình. Nó xóa hết mọi đức bác ái, bây giờ tâm hồn quen với vũng bùn. Một vài người còn thích thú trong trò chơi này, kể cả những người tự cho mình ở trong ánh sáng. Nhà văn Léon Bloy, trong *Máu của người nghèo* cho chúng ta một mô tả tàn nhẫn mà chỉ có ông mới nắm được bí chiêu, than ôi lại rất trung thực và thực tế: “Nhìn kiêu sùng kính như mồm cá sấu, mà cái miệng nói xấu nuốt chửng hai mươi danh tiếng; nhìn hình phạt kiêu con linh cầu háu đói, bám riết vào tất cả các phòng xưng tội, một bên là lao công kinh sợ và khiêu khích của điều bất hạnh, người làm việc mười giờ một ngày, để may chiếc thắt lưng hành xác với sợi dây thắt cổ; và bên kia là người nuốt sự ngây thơ và ăn thánh thể, người không can hệ gì đến việc đánh hơi thấy các quả tim đang thối rữa”.

Để làm điều ác chứ không phục vụ sự thật

Cũng cần phải đọc lại Thánh Tôma Aquinô trong chương *IIa-IIae của Tổng luận Thần học*, các câu hỏi 73 và 74 nói về thóa mạ và nói xấu. Ngài trích sách *Giảng viên* (10, 11): “*Răn cấm không gây tiếng động; người bí mật thóa mạ thì cũng làm như vậy*”. Bản chất của thóa mạ không phải là đụng đến danh dự của đương sự nhưng là danh tiếng của họ, điều này làm trong bí mật để những người nghe các lời này hay các lời ẩn ý ngầm sẽ có thành kiến xấu với người đó. Gây thiệt hại là mục đích theo đuổi của họ, chứ không bao giờ là để bảo vệ sự thật hay chiến thắng cho điều tốt. Đó là vì sao đây là tội nặng chứ không phải là trò tiêu khiển vô hại vượt quá giới hạn (cf. q.73, art 2).

Thánh Phaolô trong thư gửi Tín hữu Rôma đã nói: “*Những kẻ vu khống ở xa Chúa*”. Chắc chắn đây không phải là vấn đề giết người

hay ngoại tình, nhưng là lời nói xấu được duy trì, và không phải chỉ được nói lên vì vô ý, nó có thể giết người, không phải về thể xác nhưng về tinh thần. Khi nghe lời vu khống mà không chỉnh lại là đồng lõa với tội. Thánh Tôma Aquinô trích lời Thánh Jérôme: *"Hãy canh giữ để miệng và tai con không làm ngứa miệng, ta muốn nói con không được vu khống ai, hay con không được nghe người khác khi họ vu khống"*. Trường hợp của chúng ta nặng hơn nếu chúng ta nghe, rồi sau đó chúng ta loan truyền và đó là điều thường hay xảy ra. Thánh Tôma còn đi xa hơn, chính xác ngài nói, nói xấu là vu khống đẩy đến cực đoan, một cách xấu xa bởi vì nó tìm cách chia rẽ bạn bè. Vu khống là gieo hỏa mù trong đầu người bạn này về người bạn kia, tạo chia cắt, phá hủy các dây liên kết duy nhất, đó là nói xấu: *"Người vu khống muốn bôi đen danh tiếng người kia; nhất là nhấn mạnh trên lỗi của người kia, mà bản chất là để làm hại hay làm giảm danh tiếng của người kia. Nhưng người đi vu khống còn tìm cách chia rẽ bạn bè"* (q.74, bài 1). Sự mất mát của bạn mình bởi người nói xấu và đối tượng của nói xấu là cái chết thâm hơn là sự mất mát danh tiếng với người ngoài. Từ thời Aristote, tình bạn đã được khen ngợi như một trong các điều quý nhất mà Thánh Tôma đã nhấn mạnh: "Chúng tôi đã nói nhiều lần, tội lỗi chống người anh em sẽ nặng hơn nếu làm hại nhiều đến của cải, và còn nặng hơn nếu của cải này càng lớn. Mà một người bạn thì quý hơn các của cải bên ngoài, vì theo triết gia Aristote, 'không ai có thể sống mà không có bạn'; và theo sách Huấn ca (Hc 6, 15), 'không gì đổi lấy được một người bạn trung thành'. Vậy mà danh tiếng bị vu khống phá hủy tất cả, nhất là nó cần thiết để làm cho chúng ta xứng đáng với tình bạn. Như thế nói xấu là tội xấu nhất, cũng như vu khống và thậm chí cả lăng nhục vì cũng theo Aristote: 'Tình bạn thì được yêu chuộng hơn là danh dự. Được yêu thương thì tốt hơn là được vinh dự'" (q.74, bài 2).

Đông lực của ghen tương

Tại sao lại mất nhiều thì giờ – và mất liêm sỉ, mất danh dự mình để đi nói xấu người khác, dưới chiêu đề là tố cáo điều xấu, muốn cho cái tốt chiến thắng? Văn sĩ Joë Bousquet trong quyển tiểu thuyết cuối cùng của ông viết dưới thời nước Pháp bị nước Đức chiếm đóng: "Những kẻ nói xấu giống như những người bất hạnh không có được phần mình trong các sự kiện, phải cạy đến hàng

xóm của mình để có một đời sống ký sinh” (*Người đi nói xấu vì lòng tốt*, Le Médisant par bonté). Do đó ghen tương là động lực chính yếu của vu khống, của nói xấu. Như thế người làm cho cái lưỡi mình nói ra những lời nói xấu là kẻ bất lực trong cuộc đời mình, cần phải đi thực bào người khác để tin mình là một cái gì. Vì thế họ ghen với các khiếm khuyết mà họ tố cáo hay họ dựng đứng lên. Họ không bằng lòng đi ra khỏi chỗ của mình, khi họ đi ra được, người mà họ bôi bẩn, họ che đậy, thêm nữa, cả một cuộc hiện sinh hỗn tạp, một cuộc hiện sinh họ mơ mà không thể có được vì sự tầm thường của họ.

Đó là vì sao những chuyện nói xấu tồi tệ nhất thường ở trong vòng bạn bè thân, những người nhận tất cả từ người mà họ tấn công, không hối hận, không ngời ngời. Hơn nữa họ biết việc nói xấu ban đầu của họ sẽ nhanh chóng nhân lên gấp bội như chuột, như gián, mỗi người nghe thêm thắt vào đó chuyện kinh dị mới để có một liều lượng làm chết người. Và họ tin sẽ không bao giờ có ai, không có gì có thể xóa bỏ được, kể cả khi bỗng nhiên có những bằng chứng không thể sai được chứng minh là hoàn toàn sai.

Một thói hư không đày

Ai cũng biết câu chuyện của Thánh Philipê Nêri ra việc đền tội cho một bà đi nói xấu: vặt lông con gà rồi đi rải quanh phố, sau đó đi lượm lông lại. Người phụ nữ ngạc nhiên, bà phản ứng lại vì việc đền tội thứ nhì không thể làm được. Bài học của Thánh Nêri: “Vậy thì con ơi, nói xấu cũng như lông gà đã bay theo gió. Lời nói xấu của con đã bay tứ phía; bây giờ con chụp lại nếu có thể...! Vậy thì con ra về và đừng phạm tội nữa”.

Không ai mong muốn mình là đối tượng của việc nói xấu, ngay cả cho kẻ thù ác độc của mình, mình cũng không muốn. Thích nó, trau dồi kỹ lời vu khống, tổ chức các buổi nói xấu liên tiếp, mỗi lần mỗi thêm thắt là một thói hư tật xấu không đày, còn tệ hơn nhiều với tin đồn cần phải tố cáo. Làm cho lương tâm im tiếng là điều luôn có thể làm được, khi mặc cho mình những cái áo quá rộng của một tòa án khắt nghiệt, khi cưỡi lên những con ngựa chiến không phải là của mình. Vậy phải nên suy nghĩ lại trước khi sửa với những con chó của thời này, mà mỗi người chúng ta nghĩ rằng mình là người nắm giữ điều thiện.

CON CÁI SỐNG LÒNG THƯƠNG XÓT VỚI CHA MẸ

(Vâng lời, tôn kính và chăm sóc cha mẹ khi về già)

Lm. Vinh Sơn Trần Đình Hòa.

Đặc trách CD LCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

(tiếp theo và hết)

3. Chăm sóc cha mẹ khi về già.

Có những nền văn hoá biểu lộ một sự kính trọng đặc biệt và một tình yêu thương to lớn đối với những người cao niên: thay vì bị gạt ra khỏi gia đình hoặc bị coi như một gánh nặng vô ích, người già vẫn được hội nhập vào cuộc sống gia đình, tiếp tục dự phần vào đó một cách tích cực và có trách nhiệm. Dù vẫn phải tôn trọng sự độc lập của gia đình mới và nhất là người ấy thi hành một sứ mạng quý báu là trở nên chứng nhân cho quá khứ và nguồn mạch khôn ngoan cho các người trẻ và cho tương lai (x, FC 27).

Ngược lại, có những nền văn hoá khác, nhất là do hậu quả của sự phát triển kỹ nghệ và đô thị một cách vô trật tự, đã đưa và còn tiếp tục đưa những người cao niên vào những hình thức sống ngoài lề không thể chấp nhận được, là nguyên nhân gây ra những đau khổ chua cay cho họ, và làm cho biết bao gia đình bị nghèo nàn đi về mặt tinh thần.

Trong khi đó, hoạt động mục vụ của Hội Thánh khuyến khích mỗi người biết khám phá và coi trọng vai trò của những người già trong cộng đồng dân sự và Hội Thánh, và cách riêng trong gia đình. Thật ra, cuộc sống của những người già giúp chúng ta thấy rõ bậc thang các giá trị nhân bản, nó cho thấy sự tiếp nối các thế hệ và là một bằng chứng tuyệt diệu về sự tùy thuộc lẫn nhau trong Dân Thiên Chúa. Những người cao niên thường có đặc sủng để lấp đầy những hố phân cách giữa các thế hệ trước khi những hố sâu ấy được đào ra: biết bao trẻ em đã gặp được sự thông cảm và tình thương trong đôi mắt, trong những lời nói và những âu yếm của những lời sách thánh này: *"Triều thiên của ông bà chính là con cháu của họ"* (Ga 17, 6).

Thánh giáo hoàng Gioan Phaolô II mời gọi chúng ta chú ý đến chỗ đứng của người già trong gia đình, bởi lẽ có những nền văn hóa, *"do hậu quả của sự phát triển kỹ nghệ và đô thị một cách vô trật tự, đã và vẫn còn tiếp tục đẩy người cao niên vào những hoàn"*

*cảnh sống bên lề không thể chấp nhận được*¹. Những người cao niên giúp ta nhận thức "tính liên tục giữa các thế hệ" với "đặc sủng xóa bỏ hố phân cách"². Nhiều lần chính các ông bà đảm bảo việc truyền đạt các giá trị lớn lao cho các con cháu mình và "nhiều người có thể nhận thấy chính ông bà đã khai tâm đời sống đức tin cho mình"³. Lời lẽ của các ngài, những sự âu yếm của các ngài hay chỉ với sự hiện diện của các ngài cũng đã giúp các em nhận ra rằng lịch sử không bắt đầu từ nơi chúng, và chúng là những người thừa kế của một cuộc hành trình dài và cần phải tôn trọng hậu cảnh là những gì đến trước chúng ta. Những ai phá vỡ mối liên kết với lịch sử sẽ gặp khó khăn khi muốn dệt nên các tương quan ổn định và cũng khó nhìn nhận rằng họ không phải là những ông chủ của thực tại. Do đó, "sự quan tâm đến người cao niên làm nên nét khác biệt của một nền văn minh. Liệu trong một nền văn minh, người ta có quan tâm đến người già không? Có chỗ cho người già không? Nền văn minh này sẽ tiến bộ nếu biết tôn trọng sự khôn ngoan, sự khôn ngoan của những người cao niên"⁴.

Thiếu kí ức lịch sử là một khiếm khuyết nghiêm trọng của xã hội chúng ta. Nghĩ rằng "mọi sự đã qua rồi" là một tâm thức thiếu trưởng thành. Biết và có thể nhận định trước những biến cố đã qua là khả năng duy nhất để xây dựng một tương lai có ý nghĩa. Không thể giáo dục mà không có kí ức: "*Xin anh em nhớ lại những ngày đầu*" (Dt 10, 32). Những câu chuyện của các cụ rất tốt cho trẻ em và người trẻ, vì họ đặt chúng trong mối liên hệ với lịch sử đã sống của gia đình hay của thôn làng và đất nước. Một gia đình mà thiếu kính trọng và chăm sóc ông bà, vốn là kí ức sống động của mình, sẽ là một gia đình rời rã; ngược lại, một gia đình mà còn nhắc nhớ (đến quá khứ) là gia đình có tương lai. Bởi thế, "*trong một nền văn minh mà không có chỗ cho người cao niên hoặc người cao niên bị loại bỏ vì tạo ra vấn đề, thì xã hội đó đã nhiễm vi khuẩn sự chết*"⁵,

¹ FC 27: AAS 74 (1982), 113.

² GIOAN PHAOLÔ II, *Diễn từ nói với các tham dự viên tại "Diễn đàn quốc tế về sống tuổi già tích cực"* (5.9.1980), 5: *Insegnamenti* III/2 (1980), 539.

³ RF 2015, 18.

⁴ HG (4.3.2015): *L'Osservatore Romano*, 5.3.2015, tr. 8.

⁵ *Ibid.*

ngay từ lúc "*bị nhốt khỏi cội rễ của mình*"⁶. Hiện tượng của ngày nay, đó là, người ta cảm thấy mồ côi vì không còn sự kế tục giữa các thế hệ, bị mất gốc và thiếu niềm tin vốn cho ta sức sống, thách thức chúng ta phải làm cho gia đình mình trở thành một nơi, trong đó trẻ con có thể bén rễ sâu vào thửa đất của lịch sử cộng thể (x AL 193).

Những người con đã trưởng thành biết trách nhiệm của họ đối với cha mẹ, về vật chất cũng như về tinh thần, ngay khi các ngài già yếu, bệnh tật, cô đơn hay hoạn nạn. Chúa Giêsu nhắc lại bốn phận biết ơn này (x. Mc 7, 10-12). "*Đức Chúa làm cho người cha được vẻ vang vì con cái, cho người mẹ thêm uy quyền đối với các con. Ai tôn kính cha thì bù đắp lỗi lầm, ai trọng kính mẹ thì tích trữ kho báu. Ai thờ cha sẽ được vui mừng vì con cái, khi cầu nguyện họ sẽ được lắng nghe. Ai trọng quý cha sẽ được trường thọ và ai vâng lệnh Đức Chúa sẽ làm cho mẹ an lòng*" (Hc 3, 2-6).

Lời Chúa trong sách Huấn Ca nhắc nhở phận làm con "*Con ơi, hãy săn sóc cha con, khi người đến tuổi già, bao lâu người còn sống, chớ làm người buồn tủi. Người có lú lẫn, con cũng phải cảm thông, chớ cậy mình sung sức mà khinh dể người. Ai bỏ rơi cha mình thì khác nào kẻ lộng ngôn, ai chọc giận mẹ mình, sẽ bị Đức Chúa nguyện rửa*" (Hc 3, 12-13, 16).

Mặt khác, ngoài việc chăm sóc cha mẹ về thể lý, con cái cũng góp phần giúp cho cha mẹ sống thánh thiện (x.GS 48, 4). Mọi người và mỗi người phải biết quảng đại và sẵn sàng tha thứ cho nhau khi gặp những xúc phạm, gây gỗ, bất công và thiếu quan tâm (x.Mt 18, 21-22, Lc 17, 4). Tình yêu thương lẫn nhau và đức ái của Chúa Kitô đòi buộc chúng ta như thế.

Như vậy, con cái thương xót cha mẹ của mình là biểu lộ sự vâng phục, tôn kính và chăm sóc cha mẹ mình. Đây là điều hợp với luân thường đạo lý, hợp với cách sống của người Việt và cũng hợp với chân lý cứu độ mà chính Chúa đã mạc khải. Hãy thương xót như Chúa Cha là Đấng giàu lòng thương xót. Lời mời gọi ấy trước tiên dành cho những người con trong gia đình, để từ nền tảng gia đình, chúng ta cùng nhau kiến tạo một Hội Thánh đầy lòng thương xót, nhờ thế, nhiều người sẽ tin nhận Thiên Chúa tình yêu.

---

⁶ PHANXICÔ, *Diễn từ tại cuộc Hội ngộ với người Cao tuổi* (28.9.2014): *L'Osservatore Romano*, 29-30.9.2014, tr. 7.

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TRONG THÁNH KINH

Lm. Giuse Đỗ Văn Thụy, MSV

(Tiếp theo)

2.1.3. Thuật ngữ “hanan” diễn tả lòng khoan dung, nhân từ và thương xót

Hình ảnh này được tạo nên không chỉ về ngữ cảnh tổng quát của động từ “hanan” mà còn về ngữ cảnh của từ ngữ “hesed” và “rahamin”. Thuật ngữ “hanan” diễn tả một khái niệm rộng hơn, thực sự có nghĩa là cách biểu hiện của ân sủng, liên quan một phẩm chất kiên định (constant predisposition) là khoan hồng, nhân từ và thương xót.

Thêm vào các yếu tố ngữ nghĩa, khái niệm của Cựu Ước về Lòng Chúa Thương Xót cũng được tạo nên từ những gì bao hàm trong động từ “hamal”, theo nghĩa đen là “tha chết” (một kẻ thù chiến bại) nhưng cũng “tỏ lòng thương xót và trối ẩn”, vì thế mà tha thứ và miễn trừ tội lỗi.

2.1.4. Còn thuật ngữ “hus” diễn tả lòng thương xót và trối ẩn

Còn có thuật ngữ “hus” diễn tả lòng thương xót và trối ẩn, nhưng đặc biệt mang ý nghĩa xúc động. Các thuật ngữ này xuất hiện ít hơn trong các văn bản Kinh Thánh khi diễn tả Lòng Chúa Thương Xót

2.1.5. Thuật ngữ “emet” diễn tả “lòng thành tín”

Ngoài ra, nên chú ý từ ngữ “emet” đã được nói tới. Nó có nghĩa ban đầu là “sự vững chắc, sự an toàn” (theo Hy Ngữ của bản Bảy Mươi là “chân lý”) và khi đó có nghĩa là “lòng thành tín”. Theo cách này, nó có vẻ liên kết với ngữ nghĩa riêng đối với thuật ngữ “hesed”. Ở cả hai nơi, đó là trường hợp của “hesed”, nghĩa là lòng thành tín mà Thiên Chúa thể hiện tình yêu của Ngài đối với dân, trung thành với điều Ngài hứa là sẽ làm trọn trong tình mẫu tử của Mẹ Thiên Chúa (Lc 1, 49-54), như Kinh thánh nói: “Chúa sẽ trọn bề nhân nghĩa với tổ tiên và nhớ lại lời xưa giao ước” (Lc 1, 72). Đây cũng là trường hợp của Lòng Chúa Thương Xót theo nghĩa của từ “hesed”, theo mức của những câu theo sau, những câu mà Dacaria

nói về “Lòng Thương Xót nhân hậu của Thiên Chúa”, diễn tả rõ ràng nghĩa thứ hai, nghĩa là “rahamin” (bản La ngữ: Viscera Misericordiae), đồng hóa Lòng Chúa Thương Xót với tình thương của người mẹ.⁷

2.2. Lòng Chúa Thương Xót trong Cựu Ước

Cựu Ước hiểu Lòng Chúa Thương Xót bằng cách dùng nhiều thuật ngữ có ý nghĩa liên quan, khác nhau bằng nội dung riêng, nhưng có thể nói được rằng chúng đều đồng quy từ những phương hướng khác nhau theo nghĩa cơ bản, diễn tả sự phong phú nổi bật và gần gũi với con người với các phương diện khác nhau.

Cựu ước khuyến khích mọi người chịu đựng nổi bất hạnh, nhất là nỗi đau khổ do tội lỗi – như dân Israel được Thiên Chúa hứa ban giao ước – để cầu xin Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, và làm cho những nỗi bất hạnh đó trở thành niềm hy vọng, nhắc nhở về Lòng Chúa Thương Xót trong những lúc thất bại và mất niềm tin.

Cựu ước cũng luôn dâng lời tạ ơn về Lòng Chúa Thương Xót, thể hiện trong đời sống của toàn dân và mỗi cá nhân. Theo cách này, Lòng Chúa Thương Xót tương phản với sự công thẳng của Thiên Chúa theo nghĩa nào đó, và trong nhiều trường hợp được thể hiện không chỉ mạnh hơn mà còn sâu sắc hơn công lý. Cũng vậy, tình yêu tác động tới công lý, và cuối cùng thì công lý phục vụ tình yêu.

Cựu ước còn dạy rằng, dù công lý là một nhân đức đích thực nơi con người, và nơi Thiên Chúa biểu hiện sự hoàn hảo trong suốt, do đó mà tình yêu “lớn hơn” công lý – lớn hơn về ý nghĩa nguyên thủy và cơ bản.

Tính ưu việt và trỗi vượt của tình yêu có liên quan công lý – đây là dấu ấn của toàn bộ mạc khải – được mạc khải chính xác qua Lòng Thương Xót. Điều này có vẻ minh nhiên đối với các tác giả Thánh Vịnh và các tiên tri mà công lý kết thúc theo nghĩa Ơn Cứu Độ được hoàn tất bởi chính Thiên Chúa và Lòng Chúa Thương Xót [Tv 40 (39), 11; 98 (97), 2; Is 45, 21; Is 51, 5&8; Is 56, 1].

Lòng Chúa Thương Xót khác với công lý, nhưng không đối lập, nếu chúng ta nhận theo lịch sử con người – như Cựu ước đã thể

---

⁷ Lm Matteu Nguyễn Khắc Hy, SS. Trâm Thiên Thu chuyển ngữ từ The Divine Mercy. Org <http://mehangcuugiup.net/index.php/toa-bao/thien-chua-va-giao-h-i/287/-long-chua-thuong-xot-trong-kinh-thanh>

hiện chính xác sự hiện diện của Thiên Chúa, Đấng tạo hóa đã tự liên kết với thụ tạo của Ngài bằng một tình yêu đặc biệt.

Theo bản chất, tình yêu loại trừ thù hận và ý xấu đối với người mà Ngài đã trao tặng phẩm là chính mình: “*Chúa yêu thương mọi loài hiện hữu, không ghê tởm bất cứ loại nào Ngài đã làm ra*” (Kh 11:24). Những từ này cho thấy cơ bản thâm sâu của mối quan hệ giữa công lý và Lòng Thương Xót nơi Thiên Chúa, trong mỗi quan hệ của Ngài với con người và thế giới.

Những lời đó cho chúng ta biết rằng chúng ta phải tìm kiếm nguồn gốc của việc trao ban và các lý do thân thiết đối với mối quan hệ này bằng cách trở lại từ “sự bắt đầu”, trong chính màu nhiệm sáng tạo. Những lời đó báo trước Giao Ước cũ (Cựu ước), sự mạc khải viên mãn của Thiên Chúa, Đấng mệnh danh là “tình yêu” (1Ga 4, 15&16).

Nối kết với màu nhiệm sáng thế là màu nhiệm của sự chọn lựa, theo cách đặc biệt mà hình thành lịch sử con người có người cha tâm linh là Abraham nhờ đức tin. Do đó, qua dân tộc này mà các hành trình xuyên suốt lịch sử Cựu Ước và Tân Ước, màu nhiệm của sự chọn lựa nói đến mỗi người trong đại gia đình nhân loại.

“Ta đã yêu người bằng mỗi tình muôn thuở, nên Ta vẫn dành cho người lòng xót thương” (Gr 31, 3). “Núi có dời có đổi, đồi có chuyển có lay, tình nghĩa của Ta đối với người vẫn không thay đổi, giao ước hòa bình của Ta cũng chẳng chuyển lay, Đức Chúa là Đấng thương xót người phán như vậy” (Is 54:10). Sự thật này, đã từng được công bố với dân Israel, liên quan viễn cảnh của toàn lịch sử con người, cả viễn cảnh thời gian và thế mạt (Gn 4, 2, 11; Tv 145 (144), 9; Hc 18, 8-14; Kn 11, 23-12, 1).

Đức Kitô mạc khải Chúa Cha trong cùng viễn cảnh và theo nền tảng đã được chuẩn bị, như nhiều trang Cựu ước mô tả. Cuối mạc khải này, vào đêm trước khi chịu chết, Chúa Giêsu nói với tông đồ Philipphê lời đáng ghi nhớ này: “Thầy ở với anh em bấy lâu, anh chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha” (Ga 14, 9).⁸

(Còn tiếp)

⁸ Lm Matteu Nguyễn Khắc Hy, SS. Trâm Thiên Thu chuyển ngữ từ The Divine Mercy. Org <http://mehangcuugiup.net/index.php/toa-bao/thien-chua-va-giao-h-i/287/-long-chua-thuong-xot-trong-kinh-thanh>

CHÚT QUÀ XUÂN CHO NGƯỜI VÔ GIA CƯ

Gioan Long Vân, giáo xứ Nhân Hòa

Đêm đã chùng xuống. Đường phố giờ này tương đối yên ắng tĩnh lặng, không ồn ào náo động như ban ngày. Đâu đó lác đác một vài hàng quán còn mở phục vụ khách đi chơi đêm. Thế nhưng, bầu khí nhộn nhịp lạ thường đang diễn ra trong khuôn viên nhà thờ giáo xứ Tân Hương. Có hơn 250 thanh niên nam nữ độ tuổi 40 tề tựu nơi đây. Họ là các thành viên và cộng tác viên thuộc Nhóm Bảo Vệ Sự Sống: Lòng Chúa Thương Xót (BVSS: LCXT) chuẩn bị lên đường trao quà đêm cho những người vô gia cư đang lầy lắt mưu sinh trên các đường phố Sài Gòn.

Đây là chuyến bác ái lần thứ 37 cũng là chuyến cuối cùng trong năm 2018 nằm trong chương trình **"Cho Đi Là Còn Mãi"** của nhóm BVSS: LCXT. Trước khi xuất phát, mọi người hướng về đài

Đức Mẹ đọc kinh cầu nguyện Mẹ Maria phù hộ và đồng hành cho chuyến đi phục vụ của nhóm được bình an, mang lại niềm vui cho những phận người hẩm hiu bất hạnh trong những ngày năm hết tết đến.

Khoảng 10 giờ 20 đêm, những chàng trai cô gái chia thành bảy tốp rộn ràng lên đường mang theo những thùng quà trên xe máy và trái tim nhân ái trong mình. Họ tua đi khắp các ngõ đường Sài Gòn, theo dõi, dừng xe, gắp gỡ, hỏi han, an ủi và trao quà cho những người đang lao đao kiếm sống thâu đêm hoặc đang dật dờ thiu ngủ trên các vỉa hè. Đó là những em bé bán vé số dạo, các phụ nữ lượm ve chai, những cụ già cô cút, những hành khất tật nguyện... Những mảnh đời cùng cực đang sống bên lề xã hội. Món quà xuân đêm nay mà nhóm thiện nguyện BVSS: LCXT trao cho những người vô gia cư đơn sơ chỉ là hộp cháo gà nóng, ổ bánh mì thịt, kèm theo hộp sữa, chai nước, nhưng cùng với đó là những nụ

cười triu mến, những lời an ủi dịu ngọt phát xuất từ những trái tim chân tình đồng cảm.

CHO ĐI LÀ CÒN MÃI

Chuẩn bị quà xuân cho người vô gia cư, ngay từ 4 giờ chiều, các thành viên và cộng tác viên của nhóm đã chia nhau quy tụ tại hai địa điểm cộng tác thân quen, nổi lửa nấu cháo gà, ướp thịt vào bánh mì, sắp xếp các hộp sữa, nước đóng chai gọn ghẽ vào các thùng hàng cứu trợ **"Cho Đi Là**

Còn Mãi". Bầu nhiệt huyết thanh xuân tròn đầy, tâm hồn quảng đại vị tha thôi thúc họ dẫn thân phục vụ, hy sinh không e dè mệt nhọc, không quản ngại bận bịu riêng tư. Miễn sao đêm nay, 1.200 phần quà được trao đến tay những phận đời cô quạnh đang vật vã sống trên các vỉa hè đường phố. Miễn sao niềm vui, sự bình an và Lòng Chúa Xót Thương đêm nay sẽ được họ đem đến và ngự trị mãi mãi trong những phận đời này.

Người viết đi nhờ xe một cộng tác viên là hội viên Legio Mariae giáo xứ Nhân Hòa, gia nhập vào tổp được phân công đi trên các ngõ đường hướng ra bến xe Miền Đông. Anh trưởng tổp chở theo đứa cháu trai 6 tuổi, trông rất tươi tỉnh, ngộ nghĩnh. Hình ảnh tuyệt đẹp của cậu

bé rón rén mon men bước đến đặt hộp cháo nóng và các thức ăn, uống khác trên đầu một bà cụ đang nằm co ro ngủ trên vỉa hè được người chú chụp hình, trông thật cảm động. Người viết đã đưa lên các trang mạng xã hội cùng với những vần thơ ngụ ý:

Bà ơi! dậy ăn cháo
Cháu mang đến cho bà
Đêm nay trời không lạnh
Sao bà nằm co ro!
Bà nằm đây trợ trợ

Một thân trên vỉa hè
Chẳng biết mai trời sáng
Bà sẽ đi về đâu?
Bà ơi! Cháo đang nóng
Bà dậy ăn đi bà
Ngoài kia cô, chú đợi
Cháu còn tiếp tục đi.

Đêm nay, Sài Gòn những ngày cuối đông chuẩn bị sang xuân, không lạnh như mọi năm. Nhưng còn đó những con người cơ cực, lạnh và đói vì thiếu ăn, thiếu mặc, thiếu tình thương. Mong rằng những món quà xuân các thành viên và cộng tác viên của nhóm BVSS: LCXT mang đến dù là nhỏ nhoi, ít ỏi nhưng gói ghém vào đó là cả những tấm lòng bác ái sẽ góp phần xoa dịu an ủi họ với bớt những nỗi buồn phiền tủi phận.

Chúng ta đã bước qua năm mới 2019 với lời mời gọi của vị chủ chăn đứng đầu Hội Thánh Công Giáo. Đức Giáo hoàng Phanxicô mời gọi các tín hữu trong tháng Một hãy hiệp thông cầu nguyện cho giới trẻ và tháng Hai cho mọi người biết sống quảng đại. Những người trẻ của nhóm BVSS: LCXT thực sự đang sống quảng đại. Chúng ta cùng cầu xin Chúa Thánh Thần ban thêm sức mạnh cho những chàng trai cô gái này, xin Ngài soi dẫn họ luôn vững tin, vững bước trên những nẻo đường phục vụ tha nhân, đặc biệt phục vụ những người đang sống kiếp vô gia cư cùng cực trên các vỉa hè đường phố Sài Gòn. Cầu xin Chúa Ba Ngôi chúc lành cho chương trình **"Cho Đi Là Còn Mãi"** của nhóm trong năm mới này được đơm thêm nhiều bông thơm quả ngọt.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG 2/2019

CẦU CHO MỌI NGƯỜI BIẾT SỐNG QUẢNG ĐẠI

Xin cho mọi người biết quảng đại tiếp đón những nạn nhân của tệ nạn buôn người, cưỡng bức mại dâm và bạo lực.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

GIÁO DỤC, QUYỀN NĂNG CỨU RỜI

Gioakim Trương Đình Giai

Một nhà tâm lý học Mỹ, theo dõi một cuộc thí nghiệm đáng chú ý sau: Ông và êkip của ông đưa ra một cuộc trắc nghiệm cho các sinh viên về IQ không lâu sau khi kết thúc năm học. Họ chọn mười học sinh và nói với các giáo viên của chúng: “Mười học sinh này sẽ vào lớp của thầy. Theo kết quả trắc nghiệm, chúng tôi thấy chúng là những em có trí tuệ thiên bẩm. Thầy sẽ thấy chúng sẽ nằm ở trong hàng đầu của lớp vào năm học tới. Có điều duy nhất là thầy phải hứa đừng bao giờ nói điều đó với lớp vì điều đó có thể gây hại cho chúng”. Các giáo viên hứa sẽ không nói gì cả. Sự thật là không ai trong số mười sinh viên trong danh sách ấy có trí tuệ thiên bẩm cả và họ chỉ chọn mười tên theo may rủi đưa cho các giáo viên. Một năm sau, các nhà tâm lý học trở lại trường. Họ trắc nghiệm mọi em. Tất cả mười em được gọi là có trí tuệ thiên bẩm kia tăng chỉ số IQ lên ít nhất là mười điểm. Một số còn tăng đến 36 điểm. Nhiều nhà tâm lý học phỏng vấn các giáo viên của chúng và hỏi: “Thầy (Cô) nghĩ sao về các em này?”. Các giáo viên liền bảo chúng “thông minh, năng động, chủ động, có động lực, và đại loại như thế”.

Điều gì đã có thể xảy ra với các trẻ này nếu các giáo viên của chúng không nghĩ về chúng như thế có trí tuệ thiên bẩm trong lớp của họ. Chính các giáo viên đã phát triển tiềm năng của chúng. Các nhà tâm lý học áp dụng thí nghiệm ấy nhiều lần ở các trường khác và đều đạt kết quả như thế.

Phản ứng bản năng bình thường của chúng ta trước sự chậm chạp, yếu kém, lảm lỏi của ai đó thường là phê bình chỉ trích chê bai. Trong gia đình và nhà trường cũng vậy, khi con cái hoặc học sinh làm những điều sai trái, hoặc có thái độ làm biếng, học tập yếu kém, tiếp thu chậm chạp, cha mẹ hay giáo viên thường hay

phạt chúng, la rầy, chửi mắng, đánh đập. Và nguy hiểm nhất là những lời sau đây còn nguy hại hơn cả đánh đập: Mày (Trò, Con) là một thằng (con, học sinh) tồi, hay tệ hơn nữa "Mày là đồ bỏ, là rác rưởi, là thứ vất đi...".

Có một linh mục người Mỹ rất nổi tiếng, Cha Flanagan, người sáng lập Boys Town (Nhà giúp cho những thanh thiếu niên làm lại cuộc đời). Cha trở thành như một huyền thoại, tên tuổi của ngài được lan đến cả Ấn độ. Thoạt tiên, cha dựng nhà lo cho những trẻ em bị bỏ rơi, và sau này giúp cho các trẻ em phạm pháp. Khi cảnh sát đầu hàng, không còn biết phải làm gì với chúng, họ giao đến cho Cha và Cha đưa chúng về nhà mình và ngài chưa bao giờ thất bại với các cậu bé mà ngài đón nhận về nhà của ngài cả.

Một trong các câu chuyện đánh động tôi nhất là câu chuyện sau đây.

Một cậu bé tám tuổi giết chết cha mẹ mình. Bạn có thể nào hình dung điều gì đã xảy ra cho đứa trẻ đến độ nó trở thành một kẻ hung bạo vào một cái tuổi trẻ đến thế chứ. Cậu ấy đã bị bắt nhiều lần vì cướp nhà băng. Cảnh sát chẳng biết xử sự ra sao với cậu vì cậu ấy còn quá nhỏ, vì thế họ không thể bắt giữ hay đưa vào trại giam hay đưa đến trường cải tạo vì ít ra cậu phải mười hai tuổi mới được. Họ bèn gọi cho cha Flanagan và hỏi: Cha có nhận thằng bé này không? Ngài đáp: Dĩ nhiên rồi, hãy đưa nó đến đây cho tôi!".

Nhiều năm sau, cậu bé viết lại trong hồi ký của mình những dòng như sau. "Tôi nhớ lại cái ngày mà tôi đi xe lửa đến Boys Town với một cảnh sát viên. Lúc ấy tôi chợt nghĩ "Họ gửi tôi cho một linh mục. Nếu ông ấy bảo rằng ông ấy thương tôi, tôi sẽ giết ông ấy ngay". Cậu đến Nhà Boys Town và gõ cửa, Cha Flanagan bảo "Hãy vào đi! Cậu bước vào và cha Flanagan hỏi cậu: Con tên gì? Cậu đáp: Thưa ông, Dave. Cha Flanagan bảo: Chào Dave! Chúc mừng con đến đây. Chúng tôi đang chờ đón con. Bây giờ con đã đến đây, con cần phải đi một vòng để làm quen với mọi thứ. Con biết rằng ở đây ai cũng làm việc để kiếm sống chứ? Sẽ có một ai đó chỉ cho con mọi thứ. Có lẽ con có thể chọn một nghề, nhưng bây giờ cứ thoải mái đi, hãy đi một vòng xung quanh đây xem. Con có thể đi rồi đó, hẹn gặp lại con sau nhé!".

Cậu ấy tâm sự: **Chỉ có phút chốc ấy đã làm thay đổi cuộc đời tôi hoàn toàn!** Lần đầu tiên trong đời, tôi nhìn vào mắt của một người đàn ông không nhiều lời, không hề nói với tôi là ông ấy yêu tôi, nhưng là **"Con hay đấy, con không tồi, con hay đấy!"** Cậu bé trở nên tốt. Các nhà tâm lý học nói với chúng ta rằng chúng ta có khuynh hướng trở nên điều chúng ta cảm thấy chúng ta là. Thấy được điều tốt nơi một ai đó và thông truyền điều đó cho người ấy, nhờ đó người ấy được thay đổi, được tái tạo, đó là bí quyết của giáo dục.

Người ta thường hỏi cha Flanagan lý do mà cha thành công. Ngài không trả lời vì nguyên tắc ngài theo đuổi là **"Không bao giờ có chuyện một con người tồi"**. Cha Flanagan nhận ra được điều tốt và làm cho điều đó thể hiện ra từ mỗi cậu bé mà ngài đón tiếp vào. Và Ngài đã tạo nên phép lạ, hay nói rõ hơn là ngài đã tạo cơ hội cho điều tốt được thể hiện nơi những đứa trẻ mà người ta nghĩ là hết thuốc chữa.

Đức Giêsu,
người Thầy vĩ đại về giáo dục

Cha Flanagan đã noi gương vị Thầy tuyệt vời của mình: **Đức Giêsu.**

Đức Giêsu, tuy chưa từng viết cuốn sách nào về giáo dục nhưng chính cuộc đời của Ngài với những lời Ngài dạy và cung cách ứng xử của Ngài là chính sự giáo dục cốt yếu và thuyết phục nhất. Ngài bảo: **"Con Người đến để cứu những gì đã hư mất"** (Lc 19, 10). Đó chẳng phải là sứ mạng chính yếu của giáo dục sao? Đức Giêsu đã thu phục các môn đệ, những người tội lỗi như Giakêu với ánh mắt và

những lời nói tin tưởng, tạo cho họ niềm tin vào chính bản thân mình, vào điều tốt, điều thiện nơi chính mình. Và chính Đức Giêsu đã trao sứ mạng loan báo Nước Trời cho những môn đệ "kém lòng tin", đã từng bỏ rơi Ngài lúc Ngài bị bắt, đã trao chìa khóa Nước Trời cho Phêrô, người môn đệ đã từng chối Ngài đến ba lần.

Ngày nay, người ta nói đến những người thầy giỏi, những trường có chất lượng giáo dục ưu tú, nhưng thật ra những người thầy ấy, trường ấy nổi tiếng không hẳn do chính việc giáo dục họ thực hiện cho bằng nhờ chính đối tượng học sinh ưu tuyển mà họ tuyển chọn, đã có sẵn những khả năng, tố chất cần thiết, thậm chí sẵn có các chỉ số IQ (Chỉ số thông minh), EQ (Chỉ số cảm xúc), RQ (Chỉ số tương giao) cao sẵn. Người ta có khuynh hướng quan tâm đến những em giỏi sẵn, thông minh sẵn, lanh lợi sẵn, có điều kiện thuận lợi sẵn, và lơ là, thậm chí có khi loại trừ các đối tượng học sinh ngược lại.

Nhà giáo dục thực sự, người thầy giỏi, cha mẹ giỏi là người có khả năng biến đổi, phục hồi, đổi đời học trò, con cái của mình, có nghệ thuật khơi dậy tiềm năng của chúng. Muốn thế, nhà giáo dục không những tránh những nhận xét tiêu cực mà luôn có một cái nhìn tích cực về đối tượng mình giáo dục, tin tưởng vào tiềm năng giỏi dang, tốt lành của họ và tạo cho họ sự tin tưởng vào chính bản thân họ và giúp họ tận dụng, và phát huy được mọi tiềm năng của họ, hiện thực hóa chính bản thân mình, hay nói một cách khác, vượt qua chính mình.

Hơn ai hết, là nhà giáo dục, là thầy cô, cha mẹ Kitô giáo, chúng ta được mời gọi noi gương người Thầy đích thực, tuyệt vời và vĩ đại như lời Người nói: **"Anh em chỉ có một Thầy"** (Mt 23, 8) là chính Đức Giêsu, Đấng đã đến để tìm và cứu những gì đã hư mất.

Lạy Chúa, xin cho chúng con ý thức về sứ mạng mà Chúa trao cho chúng con, đó là tiếp nối sứ mạng cứu rỗi của Chúa trên trần gian như một đệ tử trung thành noi gương Chúa đến để cứu những gì đã hư mất với tâm nhìn, ánh mắt và con tim của Người.

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

TẢN MẠN CHUYỆN NHÀ ĐẠO**XUÂN và GIA ĐÌNH**

Giuse Nguyễn Bình An

Mùa Xuân đang về trên quê hương Việt Nam thân yêu. Nói đến mùa xuân người ta nghĩ ngay đến những lời cầu chúc, đến sự phát triển và đổi mới của đất nước, hay người ta nói đến muôn hoa khoe sắc rực rỡ. Xin nói ngay, những suy tư trong bài viết có thể mang chút cảm xúc riêng tư của người viết, nhưng cũng rất gần gũi với bạn đọc.

Nếu hỏi người mẹ của tôi, cụ bà năm nay 84 tuổi: “Lại sắp đến tết rồi, bà có vui không? Chắc khỏi phải hỏi nhé, bà cụ nhà tôi mắt còn sáng, còn xem lịch được, cụ ngày nào cũng mong mỏi đến tết, cụ đếm từng ngày một. Bà mong tết được con cháu quây quây bên mình chúc thọ mừng tuổi. Bà cũng để dành ít tiền lì xì cho các cháu vui. Tết với gia đình Việt Nam truyền thống mang sắc thái đoàn viên.

Vừa vui tươi nhưng sâu sắc ý nghĩa. Tết làm cho mọi thành viên trong gia đình được gắn bó với nhau hơn.

Như vậy, đối với tôi, mẹ là Mùa xuân, mẹ là tình yêu thương. Sự hiện diện của mẹ làm cho con cháu vui tươi hạnh phúc, như ai đó đã nói “mất mẹ mất cả bầu trời”.

Và nếu như còn người mẹ ở nhà mà “xuân này con không về”, thì bà cụ mất cả niềm vui sống trong tuổi xế chiều. Nhạc sĩ Trinh Lâm Ngân sáng tác ca khúc từ năm 1960, miêu tả hình ảnh người mẹ ấy như sau:

“Nếu con không về, chắc mẹ buồn lắm, mái tranh nghèo không người sửa sang. Khu vườn thiếu hoa vàng mừng xuân. Đàn trẻ thơ

ngây chờ mong chờ anh trai. Sẽ đem về cho tà áo mới, ba ngày xuân đi khoe xóm giềng”. Đó là tâm trạng của người lính phải hy sinh tình cảm gia đình ra mặt trận vì nghĩa lớn của quê hương. Thế nhưng, người mẹ bao giờ cũng vậy, ngày đêm mong mỏi con trở về. Cả kho vàng bà cụ cũng không quý bằng từng đứa con. Tình thương của mẹ luôn hết lòng dành cho con cái.

Xuân về, chúng ta nhắc nhở nhau trân trọng tình cảm gia đình, biết ơn những gì cha mẹ đã làm cho mình trong cuộc đời. Ngày tết phải là ngày của gia đình, vợ chồng con cái dành thời gian cho nhau, lắng nghe những tâm tư, sửa chữa những thiếu sót trong cư xử, đôi khi do nóng nảy phán đoán sai mà chúng ta đã làm tổn thương người bạn đời của mình.

Cuộc sống bây giờ ai cũng bận rộn lo toan, các cha mẹ trẻ lại cắm đầu vào công việc giao con cái cho người giúp việc, phó mặc cho ông bà ngoại nội chăm sóc. Như vậy là họ thiếu trách nhiệm với con cái của mình.

Những ngày nghỉ tết cha mẹ dẫn con về thăm ông bà ngoại nội, cô dì chú bác. Từ đó, chúng ta dạy cho trẻ mối quan hệ rộng lớn hơn là gia đình anh em họ hàng bên nội bên ngoại, dạy cho trẻ em biết quê hương khi ngắm nhìn cánh đồng xanh bát ngát bao la, nhìn những con đò nhỏ chở khách qua sông. Tất cả những bài học đó trẻ em không thể trải nghiệm được nơi đất Sài Gòn xe cộ tấp nập qua lại.

Những ngày cuối năm và đầu năm vô cùng thiêng liêng, chúng ta phải tận dụng những giờ phút đó để tạ ơn Chúa, nhìn lại cách cư xử của mình trong gia đình, anh chị em với nhau, con cháu với cha mẹ ông bà. Nhìn lại để thấy rằng, mình hiểu biết đầy, mình nói hay, nói đúng, nhưng mình làm còn “dở ẹt”, từ lời nói đến việc làm còn khoảng cách xa lắm.

Đôi khi, chúng ta cười và đau xót với bài văn của trẻ lớp 2 như: “nhà em có nuôi một ông nội, ông không làm gì, chỉ trùm mềm nằm một chỗ, đến giờ cơm thì hỏi: “Có cơm ăn chưa bay”. Thực ra, nếu chúng ta không dạy cho các con của mình về ông bà nội ngoại, thì nhận thức của chúng về ông bà nội ngoại chỉ như thế thôi, ông bà là những người “ăn không ngồi rồi” rất “khó tính”, thỉnh thoảng còn có những cơn ho “sặc sụa”, già nua lần thẩn trong suy nghĩ.

Chúng đâu biết rằng, ông bà là người thương ta nhất chỉ sau cha mẹ ta và những công khó của ông bà. Chúng tôi đã gặp một trường hợp: Hai vợ chồng trẻ dẫn đứa con lên 3 tuổi về nhà thăm ông bà nội. Đứa bé con của hai vợ chồng trẻ được 3 tuổi. Hai người nói với nó: "Chào ông bà đi con". Nó không những không chào mà mặt còn găng lại. Hai vợ chồng bực mình vì đứa con trẻ "dở chứng". Đứa bé còn nói lại: "Tại sao phải chào hai người này? không chào thì có sao, con không thích".

Những ngày cuối năm, khoảng hai mươi tháng chạp, những năm gần đây người ta chạy đua với lịch ăn tất niên, tất niên cơ quan, tất niên đối tác, bạn hàng, tất niên xóm, tất niên chợ... và có cả tất niên giáo xứ, giáo hạt nữa. Chúng tôi biết có nhiều vị linh mục không đồng tình với việc giáo xứ ăn tất niên tốn kém. Thử hỏi, chi phí tiệc tùng từ đâu mà ra nếu không phải xin giáo dân "đóng góp" cho các cha các ông bà trùm ăn mừng tất niên.

Phải chăng nhà đạo mình cũng đang chạy theo "thói đòi" say sưa rượu chè suốt ngày, mê thành tích rồi báo cáo "sai", thích phô trương.

Nếu họp mặt cuối năm cha con ngồi lại với nhau, nhìn lại một năm qua, những việc làm được và những việc chưa làm được, tạ ơn Chúa, xin lỗi Chúa và xin lỗi nhau thì là điều rất tốt. Nhưng ở nhiều giáo xứ, tất niên chỉ đơn giản là "ăn uống", có khi trên 50 bàn, cha con vô tư hò hét như các công ty xí nghiệp.

Đức Giêsu nói cách đây hơn 2000 năm bây giờ xảy ra vẫn y như vậy. Người ta chè chén say sưa, đam mê sự đời quên cả Chúa và quên cả tha nhân, ngay người trong gia đình cũng quên luôn, con cái của mình, các cụ già trong gia đình.

Ngày tết con cháu phải làm cho các cụ vui, trên nụ cười móm mém, đôn hậu, các cụ thương con thương cháu phải mưu sinh làm việc và học hành. Những ngày nghỉ tết chúng ta hãy làm cho gia đình luôn đầy ắp tiếng cười, những lời thăm hỏi, những lời cầu chúc vẫn an sức khỏe ông bà.

Anh B, bạn mình chia sẻ: "Năm nay, mẹ mình không còn. Bà mất vào tháng 8, bố mẹ không còn, các con không còn ông bà nội. Đang tính Tết này định không về nhà cha mẹ nữa, tức là căn nhà

cậu út em mình đang ở. Thế nhưng, cậu út mới báo mình, mừng một tết các anh các chị cứ về nhà em nhé. Vợ em sẽ làm cơm, ông bà không còn nhưng anh chị em chúng ta vẫn sum họp như mọi năm như lúc mẹ còn sống. Trước giờ cơm, gia đình mình đọc kinh cầu nguyện cho ông bà tổ tiên. Nghe cậu em báo thế, mình tự nhiên cảm thấy vui hẳn lên”.

Cảm nhận đầu tiên của anh bạn tôi, khi Mùa Xuân về là năm nay không còn mẹ, không còn sự nối kết, dường như xuân về anh buồn man mác, vì đại gia đình lớn không còn dịp để quy tụ lại. Căn nhà được gọi là “nhà thờ tổ” của gia đình anh, thì của đứa em đang ở. Nếu

như cậu em không mời tết về nhà nó, thì anh cũng “đành chịu” vậy. Ông anh hai thì có ngôi nhà “nhỏ xíu” (4x10m) ở khu vực Xóm Chiếu, nói chung anh em anh, nhà ai cũng nhỏ chật chội, các con các cháu tất cả trên hai mươi người không thể “vùng vẫy” những ngày tết được.

Ngày mồng một tết, dù ông bà không còn nhưng các con các cháu vẫn quy tụ về nhà tổ đọc kinh cầu nguyện cho ông bà. Đây quả thật là một sáng kiến hay, đáng cho các gia đình khác học hỏi. Chúng tôi thấy có nhiều gia đình vẫn làm được. Còn ngồi bên nhau là còn quan tâm đến nhau, nhờ đó các cháu cũng hiểu được mối quan hệ huyết thống gắn bó. Dù ông bà không còn sống, nhưng tình nghĩa gia đình mang đến cho người ta sự ngọt ngào an bình của mùa xuân.

Viết tới đây, tình cờ chúng tôi thấy trên truyền hình, trong video clip quảng cáo, có một câu hay quá “Ai cũng có một ngôi nhà để về, nghĩ cho nhau một chút ai cũng có Tết”.

Vâng! Trong gia đình, chúng ta phải biết nghĩ đến nhau, thương người vợ của mình phải đi buôn bán, đi làm công sở về còn phải lo việc nhà, đưa đón các con đi học. Người vợ thương chồng áp lực công việc đừng cần nhăn, lèm bèm. Chúng ta quan tâm đến ông bà cha mẹ già, dạy các con về lòng hiếu kính, dạy con cháu khái niệm

anh chị em con chú con bác, anh chị con cô con cậu. Chìa khóa của hạnh phúc là hãy làm tất cả cho gia đình được ấm êm. Như vậy, ngày tết mới có ý nghĩa cho mọi nhà, mọi người.

Xin kết thúc bài viết bằng những lời cầu chúc gửi tặng quý bạn. Mong các bạn đọc gần xa có một mùa Xuân tràn đầy phúc lộc bình an của Thiên Chúa, luôn tin tưởng vào Ngài trong mọi hoàn cảnh, lúc vui, khi buồn, dù thành công hay thất bại và có khi nếm trải đắng cay cuộc đời, chúng ta phải bám chặt lấy Chúa, vững vàng trong lòng tin cậy mến.

**"Mùa Xuân sang ta chúc nhau
Bao ước muốn bao hy vọng
Cùng rủ nhau mau bay về
Khắp trên môi cười xinh tươi
Ta chúc nhau những lời chúc lành
Ước mong Tết này tiếng cười khắp trời
Mùa xuân sang ta chúc nhau
Năm mới đến mong bao người
Hạnh phúc ơi xin bay về
Xóa tan bao buồn lo âu
Ta nhắc cạn chén rượu ấm lòng
Chúc nhau những lời ước hẹn thắm nồng
Mùa xuân sang ta chúc nhau
Cho ước muốn bay cao vời
Cùng nổi vui luôn bên người
Xóa ưu tư dài đêm đông"**

(Chúc Tết nhạc Trung Hoa, lời Việt Nguyễn Ngọc Thiện)

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

TÒA THÁNH PHÊRÔ CÓ KHÁC TÒA THÁNH VATICAN KHÔNG?

Lm. Phan Tấn Thành, O.P.

LTS: Ngày 22/2 hàng năm, Giáo hội cử hành lễ kính Tông tòa thánh Phêrô. Đây là lễ để tôn vinh Đức Giáo Hoàng, vị kế nhiệm thánh Phêrô dưới trần gian. Trong ngày lễ này, Giáo hội mời gọi toàn thể dân Chúa hãy cầu nguyện thật nhiều, cầu nguyện liên li cho vị Cha chung của Giáo Hội trước một trọng trách nặng nề mà Chúa và Giáo Hội trao phó cho Ngài. Trước muôn vàn thách đố của một thế giới luôn luôn biến chuyển, Đức Giáo Hoàng luôn phải đối đầu với muôn vàn khó khăn của Hội Thánh, của thế giới. Chính vì vậy, Ngài cần có đầy đủ ơn Chúa và sự soi sáng, khôn ngoan của Chúa Thánh Thần để Ngài chu toàn trách nhiệm chăn dắt chiên con và chiên mẹ của Chúa*.

Nhân lễ kính Tông Tòa Thánh Phêrô (22.2.2019), TLHT xin giới thiệu một số giải đáp thắc mắc về Tông tòa thánh Phêrô, của Lm. Phan Tấn Thành, O.P.

Trong phụng vụ có lễ kính toà Thánh Phêrô. Có phải lễ này muốn đề cao vai trò của Đức Thánh Cha, vị kế vị Thánh Phêrô không? Toà Thánh Phêrô có gì khác với Toà Thánh Vaticăng không?

Toà Thánh Phêrô khác với Toà Thánh Vaticăng ở rất nhiều điểm. Điểm thứ nhất và có lẽ cũng là quan trọng nhất, đó là Thánh Phêrô là một con người, môn đệ của Chúa Kitô. Còn Vaticăng thì không phải một ông thánh (không có ông thánh nào tên là Vaticăng), nhưng là tên của một địa điểm ở

thành phố Rôma, đại khái cũng tương tự Chí Hoà nằm ở trong thành phố Sài Gòn.

Vaticăng có nghĩa là gì?

Các sử gia đã đưa ra nhiều giả thuyết về nguyên ngữ của nó. Có người cho rằng đây là tên của một vị thần Rôma, tên là Vaticanus; người khác cho rằng nó gốc bởi động từ *vaticinare*, có nghĩa là tiên đoán (bởi vì vùng này là nơi tụ tập của các thầy bói). Dù sao, vào hồi đầu công nguyên Kitô Giáo thì tại đây có một nghĩa trang, và có một hí trường. Địa điểm này trở nên quan trọng đối với lịch sử Kitô Giáo, bởi vì sau khi Thánh Phêrô bị trảm quyết, thì người ta chôn cất ông tại nghĩa trang này. Vào thế kỷ IV, hoàng đế Constantinô đã xây cất một đền thờ kính vị thủ lãnh các thánh tông đồ. Rồi dần dần, người kế vị Thánh Phêrô cũng đặt trung tâm hành chánh của Giáo Hội tại đây. Từ năm 1929, một thoả ước được ký kết giữa Tòa thánh và nước Italia, nhìn nhận lãnh thổ Vaticăng là một thực thể công pháp quốc tế, hoàn toàn độc lập khỏi nước Italia.

Nếu Vaticăng không phải là ông thánh, thì tại sao lại gọi là "Tòa thánh Vaticăng"?

Chỉ có trong tiếng Việt mới gọi là "Tòa thánh Vaticăng", chứ trên văn bản pháp lý quốc tế thì không phải như vậy: có hai thực thể khác biệt nhau. Một đàng là "Tòa thánh", một thực thể mang tính chất tôn giáo; đàng khác là quốc gia châu thành Vaticăng (Stato della Città del Vaticano), ám chỉ một lãnh thổ rộng 0,44 Km² (nghĩa là chưa được nửa cây số vuông). "Tòa thánh" (Sancta Sedes) ám chỉ cá nhân của vị thủ lãnh Giáo Hội Công giáo. Các quốc gia cử đại sứ đến Tòa Thánh bởi vì nhìn nhận uy tín tinh thần của người, chứ không phải là đến quốc gia Vaticăng. Đối lại Tòa Thánh cũng cử các đại diện của mình đến các quốc gia có quan hệ ngoại giao, và các tổ chức Quốc tế (đặt trụ sở ở New York, Genève, Bruxelles). Còn Quốc gia Vaticăng là một lãnh thổ tượng trưng cho sự độc lập của Tòa Thánh, và cử đại biểu tham dự các hội nghị liên quan đến hành chánh Âu Châu (thí dụ quốc tịch, bưu điện, tiền tệ). Dĩ nhiên cả hai thực thể đều ở dưới sự lãnh đạo của Đức Thánh Cha.

Như vậy "Tòa thánh" không phải là Vaticăng, nhưng là "tòa của Thánh Phêrô", phải không?

Trong tiếng Việt, xem ra Tòa Thánh là nói tắt của Tòa Thánh Phêrô, nhưng trong nguyên gốc La-tinh thì đó là hai danh từ khác biệt hoàn toàn. "Tòa Thánh" là *Sancta Sedes*, dịch sát là cái ghế

thánh. *Sedes* theo nghĩa đen là chỗ ngồi (tiếng Pháp là *siège*, và tiếng Anh là *seat*), nhưng ở đây, nó không ám chỉ cái “ghế” để an toạ nhưng tượng trưng cho quyền hành, (tương tự như trong chính quyền, người ta nói rằng một đảng nào đó chiếm được 40 ghế trong quốc hội). Tuy nhiên, bên cạnh Tòa thánh, còn một từ ngữ mang nhiều ý nghĩa thần học hơn đó là “*Sedes apostolica*”, dịch nghĩa đen là “toà tông đồ” (thường dịch ra tiếng Việt là “tông tòa”). Bộ giáo luật (điều 361) coi hai từ ngữ “tông tòa” và “toà thánh” như đồng nghĩa, nhưng xét về lịch sử và thần học, thì từ “tông tòa” súc tích hơn nhiều, bởi vì nó nêu bật quyền bính bắt nguồn từ các thánh tông đồ.

Theo Phúc Âm, Chúa Giêsu đã đặt 12 thánh tông đồ; như vậy có 12 toà phải không?

Phúc Âm Matthêu 19, 29 nói đến 12 tông đồ ngồi 12 toà để xét xử các chi tộc Israel vào thời cánh chung, chứ không nhất thiết nói đến sứ mạng truyền giáo. Trong lịch sử Giáo Hội, vào thời cổ, “Toà tông đồ” được áp dụng cho các toà thượng phụ, mà tục truyền do các thánh tông đồ lập ra, cụ thể là 5 toà sau đây: Giêrusalem là toà của Thánh Giacôbê; Antiôkia (bên Syria) là toà của Thánh Phêrô tông đồ, Alexandria (bên Ai cập) là toà của Thánh Marcô, môn đệ của Thánh Phêrô; Constantinopolis là toà của Thánh Anrê (em của Thánh Phêrô), và sau cùng là Rôma, toà của Thánh Phêrô. Theo một lưu truyền, thì Thánh Phêrô đã là giám mục Antiôkia rồi sau đó mới sang Rôma, nơi mà người đã chịu tử đạo. Dù sao thì vào cổ thời có ít là 5 “toà tông đồ” (5 tông tòa); tuy nhiên do những hoàn cảnh lịch sử, các toà bên Đông Phương không còn ảnh hưởng mạnh bởi vì đã bị các nước Hồi Giáo thôn tính, cho nên sang thiên niên kỷ thứ hai, chỉ còn một toà tông đồ lớn là toà của Thánh Phêrô ở Rôma. Đó là lý do vì sao chỉ có một tông tòa mặc dù có đến 12 thánh tông đồ.

Tại sao phụng vụ lại có lễ kính Toà Thánh Phêrô?

Đến đây chúng ta lại đụng phải một vấn đề dịch thuật nữa. Như đã nói trên, trong tiếng Việt, người ta quen nói đến Tòa thánh Vatican, và đây là một điều không đúng: Tòa Thánh là một chuyện; Vatican là chuyện khác. Còn cụm từ “Tòa Thánh Phêrô” cũng không chính bởi vì từ “tòa” rất hàm hồ. Tòa có thể là bực cao

(chẳng hạn như ngai toà); toà có thể là trụ sở hành chánh (trước đây, ở miền Nam, người ta nói đến toà tỉnh trưởng, tòa hành chánh), và đặc biệt là toà án (thí dụ: bị điệu ra toà, đi hầu toà). Riêng trong vấn đề đang bàn, khi nói đến “Toà Thánh” (hoặc tông toà) và “toà Thánh Phêrô”, thì danh từ “toà” được dùng để dịch hai danh từ khác nhau trong nguyên gốc La-tinh. “Toà Thánh” hay “Toà tông đồ” theo nguyên nghĩa *sedes*, nghĩa là cái ghế, tượng trưng cho quyền bính. Từ này cũng được áp dụng cho các chức vụ lãnh đạo trong Giáo Hội chứ không riêng gì cho Đức Thánh Cha, thí dụ khi nói đến “trống toà” (*sede vacante*) ám chỉ giáo phận hiện thời không có giám mục, không có người cai quản. Còn khi nói đến “toà Thánh Phêrô” thì tiếng La-tinh là “*cathedra*”. Từ này (gốc Hy-lạp) cũng có nghĩa là cái ghế, nhưng hiểu về ghế giảng dạy hơn là ghế quản trị (dịch ra tiếng Pháp “*chaire*” và tiếng Anh là “*chair*”, được áp dụng cách riêng cho các giáo sư thực thụ ở các đại học). Vì thế lễ kính toà Thánh Phêrô không phải là kính quyền bính cai quản của vị thủ lãnh giáo hội, cho bằng kính quyền giảng dạy của Thánh Phêrô, mà ta gọi tắt là huấn quyền.

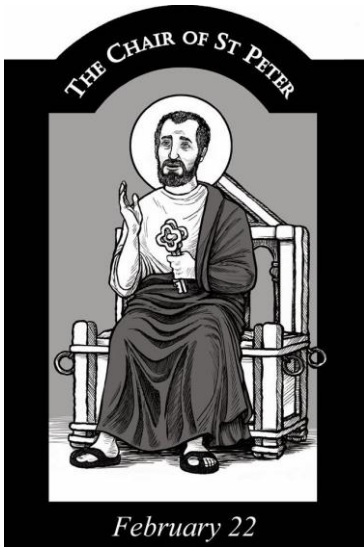
Tại sao phải tôn kính huấn quyền?

Chúng ta cần phải phân biệt hai khía cạnh: khía cạnh lịch sử và khía cạnh thần học của lễ kính vào ngày 22 tháng 2. Theo các sử gia, lễ kính toà Thánh Phêrô ngày 22 tháng 2 bắt nguồn từ một lễ người Rôma giỗ tổ tiên. Vào ngày đó, họ ra mộ và cúng tế chung quanh cái “ngai” tượng trưng sự hiện diện của tổ tiên. Các Kitô hữu đã thay thế tục lệ này bằng cách tưởng nhớ cái ngai của Thánh Phêrô, lãnh đạo của Giáo Hội. Đó là khía cạnh lịch sử của ngày lễ. Còn khía cạnh thần học thì khác.

Chúng ta biết rằng Chúa Giêsu đã đặt Thánh Phêrô làm đầu Hội Thánh. Chức vụ nguyên thủ không nhằm đến việc cai quản cho bằng việc dạy dỗ đức tin. Thực vậy, Thánh Phêrô được uỷ thác chức vụ lãnh đạo sau khi tuyên xưng đức tin vào Chúa Kitô. Lời tuyên xưng của ông được coi như tiêu chuẩn cho đức tin tinh ròng của các môn đệ Chúa. Và Chúa Giêsu cũng hứa sẽ cầu nguyện cho ông được kiên vững trong đức tin để củng cố cho các anh em mình. Chức vụ giáo huấn của Thánh Phêrô được coi như một hồng ân mà Chúa ban cho Hội Thánh. Thực vậy, mặc dầu nguyên thủ của Hội

Thánh vẫn là Chúa Giêsu và thầy dạy của Hội Thánh là Chúa Thánh Thần, nhưng chúng ta cần có một khuôn mặt hữu hình để phát biểu đức tin chân chính, đó là Thánh Phêrô và các vị kế nhiệm trong chức vụ giám mục Rôma.

Chỉ có Đức Thánh Cha mới thi hành chức vụ giảng huấn thôi sao?

Lúc này khi bàn về "tông toà", tôi đã nói rằng có rất nhiều toà tông đồ, nhưng do những hoàn cảnh lịch sử, ngày nay chỉ còn có một toà tông đồ là toà Rôma. Một cách tương tự như vậy, chức vụ giảng huấn đôi khi có thể áp dụng cho tất cả các giám mục, đôi khi được dành riêng cho giám mục Rôma. Cần nhắc lại là trong tiếng La-tinh có hai từ ngữ "sedes" và "cathedra", cùng được dịch ra tiếng Việt là "toà". Chúng ta đang bàn về "cathedra", nghĩa là ghế giảng dạy. Đây là một chức vụ của các

giám mục, chủ chăn của các giáo phận. Biểu tượng của chức giám mục là toà giảng (cathedra); từ đó có từ ngữ *ecclesia cathedralis* (dịch là nhà thờ chính toà), nghĩa là nhà thờ nơi mà giám mục hành sử quyền giảng dạy. Công đồng Vaticanô II đã muốn trở lại ý nghĩa nguyên thủy này trong phụng vụ, khi ấn định rằng trong các nghi lễ chính thức, thì giám mục không ngồi trong các ngai bệ (baldacchino, như các vua chúa), nhưng ngồi trên ghế giảng (cathedra). Điều này muốn nêu bật chức vụ quan trọng nhất của giám mục là giảng dạy. Tuy nhiên, khi nói đến việc giảng dạy một chân lý quan trọng như khi tuyên bố một tín điều, thì từ "ex cathedra" được dành riêng cho giám mục Rôma. Đó là nói trên nguyên tắc, chứ trên thực tế, thì Đức Thánh Cha sẽ công bố một tín điều nào mà không bàn hỏi với các giám mục và thậm chí cộng đoàn Dân Chúa. Nói cho cùng, chức vụ giảng dạy của các giám mục cũng là việc tuyên xưng đức tin, giống như Thánh Phêrô xưa kia: "Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống". Lạy Thầy, ngoài Thầy ra, chúng con biết theo ai, bởi vì duy chỉ có Thầy mới ban lời hằng sống.

-----
*LM Giuse Nguyễn Hưng Lợi

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ**NHỮNG CĂN BỆNH THƯỜNG GẶP VÀO DỊP TẾT
VÀ CÁCH PHÒNG TRÁNH**

Việc chuẩn bị trước từ bây giờ, sẽ giúp bạn phòng tránh những căn bệnh đáng sợ vào dịp Tết để "xả" Tết vui khỏe, đầm ấm bên gia đình.

Vào mỗi dịp Tết đến xuân về, mọi người lại nô nức chuẩn bị sắm sửa cho bản thân những bộ trang phục đẹp nhất, những đồ ăn thức uống ngon nhất, hợp với ngày Tết cổ truyền. Chế độ ăn uống giàu dinh dưỡng nhưng lại thiếu sự cân bằng, niềm vui ngày Tết khiến chúng ta quên mất việc ăn uống lành mạnh... vô tình dẫn đến việc mắc phải những căn bệnh đáng tiếc. Đó là chưa kể việc tiêu thụ quá nhiều rượu bia cũng khiến các căn bệnh như **tiểu đường, bệnh về gan, tiêu chảy, táo bón...** cũng rất dễ phát triển. Dưới đây là một số bệnh mà chúng ta rất dễ mắc mỗi khi Tết đến xuân về, bắt nguồn từ thói quen ăn uống, sinh hoạt chưa được hợp lý vào ngày Tết ai cũng nên biết để phòng tránh.

1. Các bệnh về gan

Thói quen ăn vặt nhiều hơn với đa dạng loại thực phẩm như bánh kẹo, mứt ngọt..., thói quen uống nhiều rượu bia vào dịp Tết rất dễ khiến bạn mắc các bệnh về gan, điển hình là bệnh gan nhiễm mỡ. Bất cứ ai uống nhiều rượu, ngay cả khi chỉ uống nhiều vào dịp Tết khoảng 1 tuần cũng khiến gan nhiễm mỡ với tình trạng lá gan sưng lên do chứa nhiều nước và mỡ.

ThS. BS Nguyễn Lê (Khoa Truyền nhiễm, Bệnh viện Quân y 103) cho biết, Việt Nam là một trong những quốc gia có tỉ lệ người nhiễm **virus viêm gan B (HBV)** cao nhất thế giới. Trung bình cứ 10 người ngẫu nhiên có 2 người nhiễm HBV, ước tính có khoảng trên 10 triệu người mang HBV. Điều đáng tiếc là số người nhiễm HBV còn có thể cao hơn bởi nhiều người chưa từng kiểm tra xem mình có bị nhiễm hay không hoặc tình cờ phát hiện ra khi đi khám, kiểm tra sức khỏe, hay chỉ biết khi đã bị các hậu quả của nó là xơ gan, ung thư gan.

Thói quen uống nhiều rượu bia, ăn vặt nhiều đồ ngọt, kết hợp chế độ ăn giàu đạm, mỡ sẽ khiến lá gan rơi vào tình trạng quá tải. Do đó, nguy cơ bạn bị viêm gan, gan nhiễm mỡ... là rất khó tránh khỏi, để lâu hậu quả sẽ càng khó lường.

GIẢI PHÁP: Hạn chế uống bia rượu ngày Tết. Mỗi lần chúc rượu không nên uống quá nhiều. Đừng bao giờ quên mỗi ngày bạn chỉ được uống giới hạn 2 chén rượu để bảo vệ sức khỏe lá gan.

2. Táo bón

Chế độ ăn uống thiếu chất xơ và lười vận động là những nguyên nhân chính khiến táo bón tìm đến bạn vào dịp Tết. Việc lạm dụng rượu bia, nước ngọt giải khát thay vì uống nước lọc, uống cà phê thay vì uống trà xanh... cũng khiến tình trạng bệnh thêm tồi tệ hơn. Đây đều là những thói quen ngày Tết khiến bạn bị mất nước nhiều hơn.

GIẢI PHÁP: Dù là đang sống trong những ngày Tết vui vẻ, bạn cũng đừng quên duy trì thói quen ăn nhiều rau xanh mỗi ngày. Lượng chất xơ khuyến cáo mỗi ngày trung bình 300g, chứa trong rau xanh, hoa quả tươi, ngũ cốc còn nguyên cám, các loại đậu... Ngoài ra, bạn cũng nên uống nhiều nước. Nên uống nước ngay khi thức dậy, uống nước trước khi ăn sẽ kích thích nhu động ruột giúp việc đi tiêu được dễ dàng hơn.

3. Ngộ độc thức ăn, tiêu chảy

Chuyện ăn uống là một trong những hoạt động rất phổ biến vào ngày Tết. Đôi khi bạn sẽ ăn phải thức ăn bị ôi thiu, kém vệ sinh từ việc ăn đồ ăn chuẩn bị cho cả Tết mà không hay biết điều này rất gây hại cho sức khỏe. Chưa kể, việc kết hợp nhiều loại đồ ăn ngày Tết kị nhau, gây hại đường tiêu hóa.

Biểu hiện thường thấy của ngộ độc thực phẩm là nôn ói, tiêu chảy. Bị tiêu chảy vào dịp Tết là một trong những tình trạng tồi tệ và phiền toái nhất. Tiêu chảy khiến cơ thể bạn bị mất nước nhanh chóng nên rất nguy hiểm.

GIẢI PHÁP: Nếu chắc chắn bị tiêu chảy do ngộ độc thực phẩm, bạn hãy ngay lập tức ngừng việc ăn uống những thực phẩm trước đó mình đã ăn. Cố gắng nôn ra bằng hết những thực phẩm đó. Sau

đó hãy uống dung dịch nước cháo muối hoặc orezol để bù lại lượng nước và muối đã mất.

4. Cảm lạnh, cảm cúm, bệnh đường hô hấp

Sự thay đổi liên tục, đột ngột của thời tiết là một trong những nguyên nhân quan trọng hàng đầu khiến những căn bệnh như sốt, cảm, viêm họng, đau nhức đầu, đau nhức toàn cơ thể... lại được dịp tìm đến bạn. Tiết trời ẩm và không khí lạnh, ẩm thất thường rất dễ khiến bệnh phát tác trong người. Nếu tình trạng bệnh kéo dài quá một tuần thì rất có thể bạn đã gặp biến chứng nặng hơn như viêm phổi, viêm xoang, viêm phế quản...

GIẢI PHÁP: Ngay khi thấy mình có những biểu hiện ốm như trên, bạn cần chú ý giữ ấm cơ thể, thường xuyên vệ sinh cơ thể sạch sẽ, tránh để bàn tay, bàn chân ướt, bẩn. Không nên uống thuốc kháng sinh khi bị cảm lạnh, cảm cúm, viêm họng... mà nên tìm đến những công thức chữa bệnh tự nhiên, những loại đồ uống chữa bệnh từ nguyên liệu có ngay trong bếp như chanh, gừng, mật ong... Nên ăn cháo gà, trái cây giàu vitamin C. Không dùng chung đồ dùng cá nhân với người khác như khăn mặt, bàn chải đánh răng, chú ý che miệng khi ho và hắt hơi.

5. Dị ứng

Căn bệnh dị ứng ở mắt như viêm kết mạc rất phổ biến vào dịp Tết đến xuân về. Khi trời vào xuân, không khí sẽ trở nên nóng ẩm hơn. Nhiều vật dụng trang trí nhà như cây cảnh, hoa chơi Tết có thể phát tán phấn hoa gây bệnh viêm kết mạc, viêm mũi dị ứng. Ngoài ra, chúng ta có xu hướng du xuân ngoài đường nhiều hơn vào dịp Tết. Khói bụi ô nhiễm ngoài đường cũng vô tình tấn công mắt, mũi. Thời tiết càng ẩm thì không khí càng ô nhiễm, bệnh càng có thể nặng hơn.

GIẢI PHÁP: Nếu thấy xuất hiện trạng thái khó chịu ở mắt, tốt nhất không nên dụi mắt. Nên sử dụng thuốc nhỏ mắt chuyên dụng hoặc nước mắt nhân tạo để rửa trôi tác nhân gây dị ứng, sau đó đến gặp bác sĩ chuyên khoa mắt để được điều trị kịp thời. Khi đi ngoài đường nên trang bị khẩu trang, đeo kính chống bụi, chống nắng cẩn thận.

Theo Trí Thức Trẻ

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 02/2019	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B38)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	19
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Con heo trong ngụ ngôn	22
◆ Tết với người Công giáo	26
◆ Chúa là mùa xuân vĩnh cửu	30
◆ Nói xấu, thói xấu khủng khiếp...	33
◆ Con cái sống LTX với cha mẹ (tt và hết)	38
◆ LCTX trong Thánh kinh (tt)	41
◆ Chút quà xuân cho người vô gia cư	44
✠ Giáo dục Kitô giáo: Giáo dục, quyền năng và cứu rỗi	47
✠ Tản mạn chuyện nhà đạo	
◆ Xuân và gia đình	51
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Tòa Thánh Phêrô có khác tòa Thánh Vatican không?	56
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Những căn bệnh thường gặp vào dịp tết	61

